

nr 589 *filimon*

CĂLĂUZA

BIBLIOTECARULUI

12

1961

CUPRINSUL

VINICIU GAFIȚA: <i>De ziua Republicii</i>	1
<i>Popularizăm documentele Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. (scrisori de la bibliotecari)</i>	7
BIBLIOTECILE IN SPRIJINUL LĂRGIRII ȘI CONSOLIDĂRII AGRICULTURII SOCIALISTE	
D. STRUNGARIU: <i>La Tătăruși, pământul se lungeste</i>	10
<i>Activități variate (din scrisorile corespondenților noștri)</i>	11
ALEX. OPROESCU, GEORGETA FILIP: <i>Cartea, îndreptar și imbold spre viață îmbelșugată</i>	13
<i>Vă prezentăm: consfătuirea cu cititorii pe tema „Să dezvoltăm sectorul zootehnic din gospodăriile colective”</i>	15
<i>Noua casetă cu broșuri agrozootehnice, apărute la Editura agro-silvică</i>	19
<i>Să cultivăm porumbul pentru boabe la un înalt nivel agrotehnic (prezentare bibliografică)</i>	20
*	
<i>Să îmbunătățim calitatea materialelor metodice!</i>	22
DIN ACTIVITATEA BIBLIOTECILOR — REGIUNEA DOBROGEA	
DUMITRU FĂLTICEANU: <i>In preajma noii etape a concursului bienal</i>	26
GHEORGHE POPESCU, OMER ȘINASI: <i>Fisierul pe profesii, instrument de bază în îndrumarea lecturii colectivităților</i>	28
CONSTANȚA CALINESCU: <i>Accesul liber la raft în biblioteca regională Dobrogea</i>	30
C. GRINDEANU: <i>Cartea în slujba păcii</i>	32
S. MARIN: <i>Planul anual de muncă al unei biblioteci sindicale</i>	33
MARIA CICĂ: <i>Organizarea lecturii extrașcolare a elevilor la o bibliotecă sătească</i>	36
MARILE ANIVERSARI CULTURALE ALE ANULUI 1961	
M. E. PALKIN: <i>Michel Servet, martir al cugetării libere</i>	39
*	
PAUL LANGFELDER: <i>Despre unele probleme ale clasificării zecimale și ale catalogului sistematic în bibliotecile regionale și raionale</i>	41
*	
ILIE STANCIU: <i>Contribuții pentru o nouă disciplină: Psiho-pedagogia lecturii</i>	44
*	
VA RECOMANDĂM	47
*	
CALENDAR	

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Redacția: str. C. Mille, nr. 5-7, raionul Gh. Gheorghiu-Dej, - București, Telefon 13.94.04

ANUL XIV • Nr. 12
DECEMBRIE 1961

* 5 5 0 0 1 5 4 8 4 *

Biblioteca LIMEST

De ziua Republicii

VINICIU GAFIȚA

Cu paisprezece ani în urmă, la 30 Decembrie 1947, poporul nostru condus de partid a înlăturat pentru totdeauna monarhia din țară, România proclamându-se Republică Populară. „Aceasta a marcat momentul istoric al încheierii primei etape a revoluției democrat-populare și al trecerii la îndeplinirea sarcinilor mărețe ale revoluției socialiste” a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Raportul prezentat la Adunarea festivă organizată cu prilejul aniversării a 40 de ani de la crearea P.C.R.

Acest moment istoric a fost adine simțit de popor, care în cîntecele sale a dat glas bucuriei eliberării de ultima rămășiță a vechiului regim burghezo-mosieresc care el l-a urit întotdeauna. Într-un timp relativ scurt s-au născut nenumărate populare care cinstesc Republica:

*Foaie verde și-o năgară,
Să trăiască-a noastră țară
Republica Populară;
Să trăiască,
să-nflorească
Republica romînească.*

Noua formă de stat, ieșită din lupta mase-
lor conduse de partid împotriva fascismului,
pentru doborîrea exploatatorilor de la cîrma
treburilor obștești, corespundea încă de la
început celor mai largi năzuințe populare.

*Noi trăim azi într-o lege
Făr-un șmecher, hoț de rege.*

Iar în alt cîntec, poetul popular exprimă
în versuri scurte, dar pline de simțire
aceeași bucurie a năzuințelor împlinite:

*Frunzuliță de nalbă
Republică dragă
Care-am suferit
Noi toți te-am dorit¹⁾.*

¹⁾ Doine, cîntece, strigături. Buc., E.S.P.L.A., 1955, p. 346. (Biblioteca pentru toți)

...altă poezie, pe care anii, nu au avut încă vremea să o șlefuiască precum artistul diamantul, sentimentele acestea izbucnosc pline de vigoare și sinceritate:

*Plîng boierii de s-omoară
C-a plecat vodă din țară
Și-au rămas cocoanele
De-a plîng milioanele...
Că-n republică la noi
Nu e loc pentru ciocoi!*

Despre acest eveniment important care a fost îndeplinit la 30 Decembrie 1947 vor-
bește și poetul Tudor Arghezi în mai multe
poezii, în care cu puterea neîntrecută a
cuvîntului său smulge masca minciunii de
pe manechinul fără suflet și fără minte care
era reprezentantul numeroasei familii de
Hohenzollern aciuită în țara noastră.

*Se povestește că avem un rege,
Cum, oare, cînd? cătai și întrebai.
Îl căutai, ca-n sacul cu mălai
Un bob de mei, și n-aveai ce alege
Din povestirea spusă te mirai
Că n-ajungea din fapte să se-nchege
Și na aveai din pleavă ce culege,
Prideagă umbră, praf și mucigai²⁾.*

²⁾ Arghezi, Tudor. A fost, n-a fost? In: Arghezi, Tudor, Versuri. Buc., E.S.P.L.A., 1959, p. 604.

În acele zile de sfârșit de an 1947, poetul Marcel Breslașu publica un imn închinat zilei de 30 Decembrie, în care se unesc deopotrivă bucuria, nădejdea, emoția care l-au cuprins la aflarea minunatei vești.

*Un megafon aducea vești de ce se-ntimplă.
Singele traduce morse în limplă:
„Trăiască Republica Populară Romină.
Poporul a luat puterea întreagă în mină“.*

*Aproape mă tem
să spun ceva peste
uriasul poem
al vorbelor aceste!³⁾.*

Poemul pe care poetul îl și vedea cu ochii minții era poemul construcției socialiste, poemul vieții noi, îmbelșugate, către care partidul a condus zi de zi, ceas de ceas, neabătut și fără să ostenească, întreg poporul nostru. Astăzi, la numai paisprezece ani de la proclamarea Republicii Populare Romine, poemul e în mare parte scris. Scris cu iapte de o măreție nemaîntulită în istoria României.

„Economia socialistă cuprinde astăzi întreaga industrie, transporturile, comerțul, sistemul financiar și de credit, iar în agricultură peste patru cincimi din suprafața arabilă și din numărul familiilor țărănești.

Astfel, în Republica Populară Romină a fost creată baza economică a socialismului, aceasta constituie o măreață victorie a clasei muncitoare, a țărănimii, a intelectualității“.

(Din Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres al P.M.R.).

Cei paisprezece ani, un răstimp extrem de scurt din punct de vedere istoric, au ridicat patria noastră în rîndul țărilor cu cea mai înaintată orinduire socială, în cadrul familiei frățești a popoarelor socialiste, în fruntea căreia pășește Uniunea Sovietică, constructoarea comunismului.

Dintr-o țară înapoiată cum era România burghezo-moșierească înainte de eliberare, Republica Populară Romină a devenit în numai 14 ani o țară cu o industrie puter-

nică, dezvoltându-se într-un ritm rapid. Astfel, în timp ce în România burghezo-moșierească creșterea medie anuală a producției industriale în perioada 1929—1938 a fost de circa 4%, în perioada 1951—1960 această creștere a fost de 13%. În 1960, în mai puțin de 11 săptămîni a fost realizată o producție egală cu întreaga producție a anului 1938. Urmînd linia leninistă a industrializării socialiste, și călăuzindu-se după experiența înaintată sovietică, partidul a dezvoltat cu precădere industria grea cu pivotul ei, industria constructoare de mașini, capabilă să asigure înzestrarea cu mașini și utilaje a tuturor ramurilor industriei, agriculturii, transporturilor. Asemenea schimbări structurale în economia țării și în viața oamenilor au făcut să vibreze cu mai multă profunzime inimile poezilor. Uzina a pătruns tot mai mult în cîntecele lor, cea un simbol al bunăstării și belșugului construit cu mîini harnice de oameni.

*Vezi, schelele uzinei sînt roșii, de jăratie,
Și-n orice cărămidă din zidul ei îmi pare
Că ard că o lumină iubiri mistuitoare
A celor ce-au clădit-o cu braț îndeminatec.*

*Îmi pare o cetate uzina viitoare.
Enormul horn în mijloc, cu trupul subțiratic,
Se pare-un plop spre toamnă, ce-a împietrit
sălbatic,
Suindu-și nalt și mindru făptura către zare.*

*De undeva-n adîncul uzinei uriașe,
Prind din vîpăi înalte unelte să se nască
Și zeci de mii de oameni prin halele trușase*

*Înceagă din oțeluri, din dragoste înceagă
Unelte care mîine sub mina omenească
Și-or răspîndi puterea în patria întreagă!⁴⁾.*

Uzina, furnalul, sonda, au intrat ca un element principal al poeziei noilor realități din țara noastră. Astăzi, chiar peisajul Moineștiului este greu de închipuit fără turlele înalte ale sondelor care aduc din adîncurile întunecate ale pămîntului țiteiul atât de mult întrebuițat.

³⁾ Breslașu, Marcel, 30 Decembrie. În: *Te slăvim Romînie — pămînt strămoșesc*. Culegere de poezii patriotice și ostășești. vol. II. Buc., Editura militară, 1957. p. 112-114.

⁴⁾ Rusalin Mureșanu, *Uzina nouă*. În: *Te slăvim Romînie — pămînt strămoșesc*. Culegere de poezii patriotice și ostășești vol. II. Buc., Editura militară. 1957. p. 265-266.

Astăzi peisajul Carpaților nu mai poate fi surprins fără marea de la Bicaz, fără viaductele din valea Jiului, fără așezările moderne ale muncitorilor din păduri și de la fabricile de cherestea, astăzi deasupra Dobrogei se respiră zi și noapte fumul coșurilor înalte ale fabricii de ciment de la Medgidia, fabrica de îngrășăminte chimice de la Năvodari lucrează din plin, iar alte obiective industriale sînt în construcție. La fel în Moldova, care dintr-o regiune înapoiată a devenit o importantă regiune industrială. Alături de ruinele cetății lui Ștefan cel Mare de la Suceava, păstrate cu grijă, ca tot ce este mărturie a trecutului de luptă a poporului, se-nalță clădirile moderne ale combinatului de celuloză din lemn, care întrec cu mult în trăinicie zidurile cetății de altădată. Bogăția vieții a dat bogăție și poeziei.

În același timp în Republica Populară Română se rezolvă cu succes și problema cea mai complexă a construcției socialiste — trecerea țărânimii de la gospodăria mică, bazată pe proprietatea privată, la marea gospodărie cooperatist-socialistă. Țara „eminamente agricolă” care era România burghezo-moșierească, dar în care plugul de lemn nu era o raritate, iar tractoarele nu se vedeau decît ici colo pe moșiile boieresti, a devenit o țară cu o agricultură înaintată, dispunînd de mijloace moderne mecanizate, de cadre calificate, de o mare cantitate de îngrășăminte chimice, ceea ce a dus la sporirea considerabilă a producției la hectar. Totodată a crescut și efectivul de animale.

Încheierea procesului de colectivizare, prevăzută în planul de șase ani, va duce la un și mai mare belșug de bunuri agro-alimentare în țara noastră. Eugen Jebeleanu în poemul *In satul lui Sahia* și Maria Banuș în *Despre pămînt*, după ce amintesc condițiile grele în care a trăit altădată țărâtimea muncitoare, dau viață unui tablou luminos al satului de azi, în care țărâni colectivști învață, întrebunțează în vorbire și aplică, întocmai unor savanți pricepuți, cele mai noi cuceriri ale științei în folosul agriculturii.

*Sub policandre șiroesc lumini
Țărâni umplu sala. Rădăcini
Vinoase, negre, din pămînt iscate
Par mîinile țărânilor, culcate.
Pe mesele acestei săli somptuoase
Și rădăcini se mișcă. Noduroase
Condeii string. Notează în carnele.
Și nădușesc. Și scriu. Atent. Incete.
Înaintează. Scriu despre pămînt.
Iarovizare, Sol. Îngrășămînt⁵⁾.*

Radicalele transformări ce s-au petrecut în viața țărânului au atras cea mai mare parte a poezilor. De aceea numărul poeziilor care cîntă viața nouă a țărânimii e deosebit de bogat.

„Cei care au cunoscut vremurile întunecate ale trecutului își dau și mai bine seama decît generația tină, ce progres impresionant a făcut poporul nostru în anii puterii populare”, a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Raportul prezentat la Adunarea festivă organizată cu prilejul aniversării a 40 de ani de la crearea P.C.R.

În ultimii zece ani, ca efect al măsurilor de creștere a salariilor și pensiilor, de reducere a prețurilor de vînzare, de introducere a alocației de stat pentru copii, sporirii producției și consumului de alimente, îmbrăcăminte și încălțăminte, creării unor tot mai bune condiții pentru odihna și îngrijirea sănătății, s-a ridicat simțitor nivelul de trai al oamenilor muncii”.

„Una din cele mai de seamă cuceriri ale revoluției socialiste constă în aceea că cultura a devenit un bun al maselor populare, a pătruns în viața lor de zi cu zi”.

Aceste importante realizări ale poporului stau în centrul atenției poezilor, care văd cum cele mai îndrăznețe visuri se împlinesc sub conducerea înțeleaptă a partidului. Astfel, patriotismul care caracterizează poezia nouă din țara noastră, nu este un patriotism de circumstanță, nici nu este provocat de sentimente mistice, șovine. El își are rădăcinile în inimă și în minte, este fierbinte și rațional în același timp, pentru că își trage seva dintr-o orînduire nouă, pusă total în folosul omului.

⁵⁾ Banuș, Maria. *Despre pămînt*. În: *Patriei*. Culegere de poezii patriotice pentru cititori și recitatori artistici. Buc., Editura de stat didactică și pedagogică, 1958. p. 115.

Poetul Eugen Frunză, în poezia *Nu doar străvechiul plai îl cânt*, spune :

*Mă-ntreb adesea-nduioşat
Din ce adincuri oare
Îşi soarbe dragostea din noi
Nestinsa ei dogoare?*

*De ce mereu mai mult iubesc
Acest pământ sub stele,
De ce cu-afila dor îl cânt
În cîntecele mele?*

Răspunsul este cel pe care întreg poporul îl dă unei asemenea întrebări, prin munca sa de fiecare zi.

Şi în final, poetul declară :

*Şi dacă tot mai mult iubesc
Aceste locuri sfînte,
Nu doar străvechiul plai îl cânt
În cîntecu-mi fierbinte
Ci omul liber şi stăpîn
Ce-mi iese azi în cale,
Şi tot ce mîine va suna
În cîntecele sale⁶⁾.*

Cu aceleaşi sentimente puternice ale siguranţei zilei de mîine, care se anunţă de pe acum luminoasă şi îmbelsugată, îşi încheie şi poetul Al. Andriţoiu poezia sa intitulată *Patriei* :

*Întinereşte, creşte mindră floare
şi-ţi implineşte mult visatul vis
Din şantierelor-ţi biruitoare,
întinde braţul spre socialism!⁷⁾.*

Poetul Mihu Dragomir închină Republicii multe din lucrările sale, printre care şi poezia intitulată *Patria*, în care analizează şi enumără elementele care formează noţiunea largă de patrie :

*Pămîntul cald, întors de plug
Şi Dunărea cu-adîncă strună,
Copiii ce-nspre şcoală fug
pe cînd unchiaşul clopot sună.*

şi după ce aminteşte de construcţii, de codrii şi Casa Scînteii, de păduri şi sonde,

de pionierii cu cravată roşie şi muncitorii cu figurile dirze, autorul încheie :

*În toate eşti, de roade grea,
şi ţie îţi înalţ cîntare,
Republică, inima mea,
tu, patrie nemuritoare!⁸⁾.*

Construirea socialismului este indisolubil legată de ideea de pace. De aceea şi Republica Populară Romînă este un stat doritor de pace, care luptă pentru menţinerea păcii. Cauză scumpă tuturor popoarelor, pacea a devenit politica de stat a ţărilor care construiesc socialismul, în frunte cu Uniunea Sovietică, ţara unde se desfăşoară în prezent construcţia comunismului. De aceea noţiunea de patrie este legată adesea în mod direct de către poeţi cu aceea de pace. *Patriei, pace!* e intitulată una din poeziile lui Aurel Gurghianu, în care poetul amintind că războiul înseamnă distrugeri, moarte, suferinţă, exclamă :

*Nici cînd nu te-am urît mai mult
Război urzit în depărtare,
Ca astăzi cînd pămîntul meu
Tot mai bogal îl vād sub soare...⁹⁾.*

Şi poeta Otilia Cazimir, în *Cîntec de leagăn, cîntec de pace*, îşi arată încrederea în forţele oamenilor liberi care construiesc socialismul, şi care nu vor îngădui un nou război.

*Prea mulţi sîntem acum, ca să ne frîngă.
Prea drepti sîntem în faţa clipei care trece,
Şi ochii noştri nu mai vor să plîngă,
Nici capetele noastre să se plece!¹⁰⁾.*

În Republica Populară Romînă nu mai există asuprire şi vrajbă naţională. Poezii diferitelor minorităţi naţionale îşi exprimă cu aceeaşi înflăcărare dragostea pentru patria liberă, în care ei se pot dezvolta cu adevărat, îşi pot pune toate forţele în folo-

⁶⁾ Frunză, Eugen. *Nu doar străvechiul plai îl cânt*, în : *Te slăvim Romînie — pămînt strămoşesc*. Culegere de poezii patriotice şi ostăşeşti vol. II Buc., Editura militară, 1957, p. 198-200.

⁷⁾ Andriţoiu, Al. *Patriei* în : *Te slăvim Romînie — pămînt strămoşesc*. Culegere de poezii patriotice şi ostăşeşti vol. II Buc., Editura militară, 1957, p. 3-5

⁸⁾ Dragomir, Mihu. *Patria*, Ibidem p. 182-185.

⁹⁾ Gurghianu, Aurel. *Patriei, pace!* în : *Te slăvim Romînie—pămînt strămoşesc*. Culegere de poezii patriotice şi ostăşeşti. vol. II. Buc., Editura militară, 1957, p. 220-222.

¹⁰⁾ Cazimir, Otilia. *Cîntec de leagăn, cîntec de pace*. în : *Cîntare partidului*, Versuri. Buc., E.S.P.L.A. 1960 p. 126-127.

sul poporului pentru construirea socialismului. Poetul maghiar din R.P.R. Horvath Istvan încă în 1944 adresează o chemare caldă la unirea maghiarilor cu rominii în lupta pentru doborârea exploatarii:

*Hai, dă-mi mina! Să ne fie
Glasul goarnă-n bătălie,
Și-ntr-o oaste fără număr
Să stăm umăr lângă umăr*¹¹⁾.

Și poetul Horvath Imre dă glas bucuriei că vrajba națională, cultivată timp de decenii de către burghezie și moșierime, a fost stîrpită în Republica Populară Romînă:

*Azi liber cîntecul lor zboară,
romîni și unguri îl cîntară:
Găsiră inimile punți*¹²⁾.

Pentru Majtenyi Erik, patria este asemeni unei mame, iar Alfred Margul Sperber, poet german din R.P.R. arată că România stăpînită de exploatare nu a fost o patrie adevărată pentru popor.

*Din ziua liberării, cu toții am simțit
C-abia atunci „fara o patrie” devine.*

Toate aceste mărețe cuceriri poporul le datorește partidului, conducerii sale înțelepte. De aceea, cele mai multe și mai fierbinți cîntece sînt închinare de către poezii partidului. Recunoștința și dragostea caldă se îndreaptă nu numai către organizatorii victoriilor de astăzi, ci și către aceia care în timpurile grele ale terorii burghezo-moșierești au ținut sus flacăra luptei pentru libertate și socialism, jertfindu-și uneori și viața. Despre eroii iubiți ai clasei muncitoare au scris mulți poezii. O bună parte din scrierile poetului Mihai Beniuc este închinată acestei teme. În *Eroii* poetul amintește cîteva din numele și faptele acestor „nemuritori eroi”.

*Ca boabe de aur pe lespezi de piatră
Ca focul veșnic pîlpîind pe vatră
Numele voastre sună-n veșnicie
Vasile Roaită, Ilie Pintilie.*

*Ca vîntul primăverii prin cireșii-n floare,
Ca o fîntină tresăltînd în soare,
Numele voastre sună-n veac de veac
Filimon Sirbu, Donca Simo,
Ianoș Herbac*¹³⁾.

Al. Toma în poezia *Prin zăbrele*, Maria Banuș în *Bătrînul steag* și în *Slavă eroilor Doftanei*, Marcel Breslașu în *Cîntec de leagăn al Doncâi* și Victor Tulbure în *Balada tovarășului care a căzut împărșind Scînteia în ilegalitate*, Eugen Jebeleanu, Cicerone Theodorescu, Nina Cassian, Veronica Porumbacu, Ion Brad, Ștefan Iureș și mulți alți poezii evocă lupta grea a comunistilor în închisorile burgheziei, în fabrici, uzine și la sate în timpul cît partidul fusese aruncat de guvernanți în afara legii.

Cîntînd lupta din trecut, poezii nu pot să uite că succesele uriașe pe care poporul le cucerește zi de zi în construirea vieții noi, se datoresc în primul rînd detașamentului său cel mai înaintat, Partidului.

*De adun puteri de fluviu mari
spumoase-n val, de simt că-s jar,
de merg pe drum înnoitor —
Partidului îi sînt dator,*¹⁴⁾

scrie poetul Ion Bănuță în poezia *Partidului îi sînt dator*. Iar Mihai Beniuc, în poezia *Partidului* exprimă cu o deosebită vi-goare dragostea cu care întreg poporul nostru înconjoară partidul și pe conducătorii săi

*Bătrîni ce cu mîndrie poartă
Lumina anilor în plete,
Bărbați voinici, stăpîni pe soartă,
Și mame, și copii, și fete,
Cu pieptul plin de bucurie
Pe tot cuprinsul romînesc
Voioși îți cîntă slavă ție
Partid al celor ce muncesc*¹⁵⁾.

Recunoștința și dragostea poporului nostru se îndreaptă în același timp și către

¹³⁾ Beniuc, Mihai. *Eroii*. In: *Patriei*. Culegere de poezii patriotice pentru cititori și recitatori artistici. Buc., Editura de stat didactică și pedagogică, 1958, p. 55-56.

¹⁴⁾ Bănuță, Ion. *Partidului îi sînt dator*. In: *Cîntare Partidului*. Versuri. Buc., E.S.P.L.A., 1960, p. 47.

¹⁵⁾ Beniuc, Mihai. *Partidului*. In: *Cîntare Partidului*. Versuri. Buc., E.S.P.L.A., 1960, p. 55-57.

¹¹⁾ Horvath, Istvan. *Cîne-i mai îndurerat*. In: *Cîntare Partidului*. Versuri. Buc., E.S.P.L.A., 1960, p. 196-198.

¹²⁾ Horvath, Imre. *Mai mult de cît eroi*. In: *Cîntare Partidului*. Versuri. Buc., E.S.P.L.A., 1960, p. 191-192.

frații noștri sovietici, care cu jertfe de sînge au eliberat lumea — și țara noastră în același timp — de primejdia fascistă, zdrobind mașina de război hitleristă.

După eliberare, Uniunea Sovietică ne-a dat tot sprijinul necesar construirii socialismului și în țara noastră. Ștînd neclintită de strajă păcii, în fruntea întregului lagăr socialist și în avangarda mișcării mondiale pentru pace, Uniunea Sovietică ne împărtășește din uriașa sa experiență și constituie un exemplu viu pentru toți cei care construiesc socialismul. Istoricele hotăriri ale Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., programul construirii comunismului în U.R.S.S. sînt documente de o însemnătate mondială uriașă, care îmbogățesc marxism-leninismul și constituie un far luminos pentru lumea întreagă. Prietenia cu Uniunea Sovietică rămîne bunul cel mai de preț care a căpătat sensuri și valori noi în zilele noastre.

Inchinînd un imn eroilor sovietici care au căzut, luptînd pentru alungarea fașeiștilor de pe pămîntul țării noastre, poetul Mihu Dragomir se oprește cu dragoste și respect în fața statuii ostașului sovietic din București, dînd glas unui sentiment adînc al poporului:

*Iar dacă o încerca din nou
Să muște haita cea flămîndă
ne-ai învățat, slăviți eroi,
cum să luptăm pentru izbîndă!*¹⁶⁾

Cîntece închinatе patriei iubite, Republica Populară Romînă, se nasc zi de zi, atît în rîndul creatorilor anonimi din popor, cît și de sub pana poeților cunoscuți și îndrăgiți ai literaturii noastre. De la maestrul Tudor Arghezi și Mihai Beniuc, la Nicolae Stoian și Nichita Stănescu, șirul numelor ar fi nesfîrșit de lung, el mărindu-se zi de zi. De aceea o seară de poezie închinată Republicii Populare Romîne este o seară în care cu ajutorul poeziilor trecem în revistă cele mai importante realizări ale poporului în anii puterii populare, și la care răspund cu căldura inimii lor toți poeții patriei noastre.

★

N. R. — Textul pentru montajul literar *De ziua Republicii* este destinat pentru organizarea de către bibliotecile publice și școlile de învățămînt deosebit și școlile școlare a unei seri literare cu prilejul celei de-a 14-a aniversări a Republicii Populare Romîne. Pentru ca unele din poeziile indicate în text să fie citite sau recitate în întregime, bibliotecarii vor folosi cărțile menționate în notele bibliografice din cuprinsul articolului. Recomandăm, ca în funcție de posibilități, montajul literar să fie însoțit de exemplificări muzicale adecvate.

¹⁶⁾ Dragomir, Mihu, *Monumentul ostașului sovietic*. În: *Patriei*. Culegere de poezii patriotice pentru cititori și recitatori artistici. Buc., Editura de stat didactică și pedagogică, 1956, p. 74—75.

Popularizăm documentele CONGRESULUI AL XXII-lea AL P.C.U.S.

— Scrisori de la bibliotecari —

Milioane de oameni ai muncii din întreaga lume au urmărit cu un interes susținut lucrările Congresului al XXII-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, desfășurate în a doua jumătate a lunii octombrie 1961.

Interesul lor e cu atât mai viu pentru că oamenii muncii de pretutindeni au găsit atât în Raportul de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S., cit și în Raportul cu privire la Programul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice prezentate la acest Congres de către tovarășul N. S. Hrușciov, documente și directive de o însemnată covârșitoare pentru viitorul întregii societăți omenești.

Raportul amintit trece în revistă cele trei etape prin care poporul sovietic în frunte cu clasa muncitoare condusă de partid s-a eliberat de sub robia capitalistă și apoi mergând din succes în succes, a construit societatea socialistă, iar prin hotărârile Congresului al XXII-lea a pășit pe căile neexplorate încă ale comunismului.

În cei 44 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, Țara Socialismului a demonstrat prin fapte că s-au făcut acumulări cantitative necesare pentru saltul calitativ: trecerea de la prima etapă — socialismul — la cea de-a doua etapă: comunismul. Bilanțul glorios al succeselor obținute de poporul sovietic în toate domeniile construcției socialismului este o luminoasă mărturie a imensului progres realizat. Acest progres a pregătit o lume nouă care aduce fericirea omenirii și vestește apusul lumii vechi.

Comunismul care își arată zorile va fi lumea abundenței, lumea cu cel mai înalt nivel de trai posibil.

Cheia acestor realizări epocale este, printre altele, și munca științifică al cărei instrument primordial este cartea. Raportul trasează tuturor, dar mai ales membrilor de partid, sarcina de a-și îmbogăți cunoștințele, studiind și aprofundând neîncetat

progresul științei și tehnicii în vederea formării unei culturi multilaterale și a unei juste orientări în diversele probleme ale secolului nostru. Biblioteca, instituție de o capitală importanță în această privință, are chemarea de a pune la dispoziția cititorilor săi cele mai noi cărți de specialitate și în condițiile cele mai bune, pentru a le înlesni munca în vastele domenii ale științelor.

Pentru ca bibliotecarii din țara noastră să-și îndeplinească în modul cel mai eficient sarcinile lor, este necesară o continuă ridicare a nivelului lor ideologic, studiind documentele Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. care exprimă visurile cele mai scumpe ale întregii omeniri.

V. SUCIU

director al Bibliotecii
Centrale Universitare — București

★

Pe calea undelor radiofonice, prin cuvintul scris al ziarelor am luat cunoștință și noi, lucrătorii Bibliotecii regionale Ploiești, de importante documente ale celui de-al XXII-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. face nu numai un bilanț de strălucite victorii, el deschide înaintea poporului sovietic, a întregii omeniri, cele mai grandioase și însuflețitoare perspective.

În Raportul cu privire la Programul P.C.U.S. tovarășul N. S. Hrușciov, vorbind despre rolul educației comuniste în dezvoltarea multilaterală a personalității umane, arată:

„Crearea celei mai înalte productivități a muncii, dezvoltarea relațiilor sociale comuniste și statornicirea normelor de conviețuire comunistă sînt de neconceput fără creșterea conștiinței și nivelului de cultură a tuturor membrilor societății”.

Congresul constructorilor comunismului stabilește rolul și sarcinile importante ce re-

TOTUL PENTRU OM, PENTRU BINELE OMULUI

17 oct. 1961 - Deschiderea celui de al XXII-lea Congres al P.C.U.S.

Panoul „Totul pentru om, pentru binele omului”, pe care Biblioteca clubului uzinelor „Steagul Roșu” a expus zilnic materialele Congresului al XXII-lea al P.C.U.S.

vin, alături de celelalte instituții culturale, bibliotecilor, în educația comunistă a oamenilor sovietici. Măsurile importante, în vederea unei puternice dezvoltări a bazei materiale a cluburilor și bibliotecilor sovietice, sînt o oglindire a faptului că P.C.U.S. vede în avîntul cultural al poporului cheazășia construcției comuniste victorioase.

Nu poți să nu fi pătruns și însuflețit de marea idee proclamată de Congresul „Dintre toate valorile create de omul socialist, valoarea cea mai mare este omul nou — constructor activ al comunismului”.

Alături de toți ceilalți lucrători din bibliotecile din patria noastră, colectivul Bibliotecii regionale Ploiești va populariza documentele Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. Insuflețit de marea idee a Congresului *Totul pentru om, pentru binele omului* îmi exprim încrederea fermă în viitorul strălucit al omenirii — comunismul.

VERONEL IONESCU
Biblioteca regională — Ploiești

★

Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. constituie un eveniment de mare însemnătate în viața noastră. Documentele acestui Congres, care au anunțat lumii întregi că actuala generație a oamenilor sovietici va trăi în comunism, sînt citite și studiate cu mult interes pe întreg pămîntul. Pentru a contribui la difuzarea cit mai largă a documentelor istorice ale Congresului comunismului, colectivul Bibliotecii raionale Arad a alcătuit un plan de acțiune, care a fost

prelucrat din timp la un seminar cu toți bibliotecarii comunali. Acest plan prevede următoarele: aprovizionarea bibliotecilor cu un număr suficient de cărți și broșuri care tratează despre lucrările Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., atît pentru satisfacerea cererilor cititorilor cit și pentru cercurile de învățămînt politic; studierea și conspectarea documentelor de partid de către toți bibliotecarii din raion; afișarea ziarelor cu documentele Congresului în biblioteci, la gazeta de perete, la panouri etc.; organizarea de lecturi în grup, cu lectori bine pregătiți în biblioteci, cercuri de citit și biblioteci de casă — a cuvîntării tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S., precum și a acelor capitole din Raportul tovarășului N. S. Hrușciiov care se referă la dezvoltarea agriculturii și creșterea bunăstării oamenilor muncii în societatea comunistă. Vom mai alcătui două albume tematice: *Congresul constructorilor comunismului și Victoria comunismului asupra capitalismului este inevitabilă*, precum și un fișier tematic *Programul P.C.U.S. — Manifestul comunist al contemporaneității*.

Pentru expozițiile de cărți, planul nostru de muncă sugerează următoarele trei teme: *Știința sovietică cucerește Cosmosul, Generația actuală a oamenilor sovietici va trăi în comunism și Comunismul — viitorul omenirii!*

În ce privește manifestările de masă cu cartea, am prevăzut organizarea unei *Călătorii pe harta U.R.S.S. în următorii 20 de ani* și o seară de întrebări și răspunsuri *Ce ați dori să știți despre Uniunea Sovietică?*

Pentru reușita acestor acțiuni închinată celui mai mare eveniment al vremurilor noastre, bibliotecarii din raionul Arad depun tot elanul și întreaga lor dragoste de muncă.

D. DASCĂL
Biblioteca rațională - Arad

★

Biblioteca Clubului uzinelor „Steagul Roșu” din Brașov a inițiat o serie de măsuri în vederea popularizării lucrărilor și documentelor Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. Pentru a face cunoscut tuturor oamenilor muncii din uzina noastră uriașă însemnate a acestui Congres, biblioteca, îndrumată de comitetul de partid, a amenajat un panou pe care s-au expus zilnic lucrările Congresului și documentele elaborate, a pregătit o colecție specială a ziarelor *Scinteia* și *Munca*, în care s-au publicat materialele privind desfășurarea Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. și a întocmit un fotomontaj intitulat *Programul P.C.U.S. - imagine vie a comunismului*, unde s-au expus imagini și cifre din viața constructorilor comunismului. Pentru informarea cit mai largă a cititorilor noștri am organizat o emisiune specială la stația de amplificare în cadrul căreia s-au difuzat zilnic materialele de la Congres.

De asemenea biblioteca a organizat un jurnal vorbit despre documentele și hotărârile Congresului și un simpozion literar — în cadrul joi tineretului — cu tema *Actuala generație a oamenilor sovietici trăiește în comunism*.

În planul de muncă — special întocmit cu acest prilej — au fost prevăzute și unele măsuri în sprijinul acțiunilor clubului. Astfel la conferințele organizate săptămânal pe tema *Să cunoaștem marele program de construire a comunismului*, biblioteca a organizat standuri de cărți politice legate de această temă.

Ne-am străduit ca manifestările de masă cu cartea să fie cit mai interesante și atractive pentru a-i mobiliza pe cititori la un studiu aprofundat și bine orientat al documentelor marelui Congres al constructorilor comunismului.

ALEXANDRU CODAGLIO
Biblioteca clubului uzinelor „Steagul Roșu” - Brașov

★

Alături de întregul nostru popor, lucrătorii din bibliotecile regiunii Cluj au în-

timpinat cu adincă emoție și cu un nestăvilit elan în muncă documentele celui de-al XXII-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Cunoscând mărețele realizări ale poporului sovietic care construiește baza tehnico-materială a comunismului, ne-am propus să întreprindem o vastă acțiune de popularizare a materialelor Congresului prin căile specifice muncii noastre de bibliotecari.

Astfel am trecut la întocmirea unor planuri de lectură și a unor indici bibliografici de recomandare, cu adnotări, care vor prezenta cititorilor cele mai noi cărți și broșuri care vorbesc în paginile lor despre problemele construirii comunismului în Uniunea Sovietică.

Am organizat de asemenea o vie agitație vizuală. Atât la sediul bibliotecii regionale cit și în celelalte biblioteci din regiune s-au făcut numeroase lozinci, afișe, panouri care au ilustrat prin cifre și fotografii realizările industriei și agriculturii din U.R.S.S. precum și indicațiile Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. privind noile realizări ale comunismului. Cititorii au manifestat interes și pentru diferitele vitrine cu ziare sau cărți — în care materialele erau regulat schimbate, afișându-se ultimele noutăți.

La cercurile de citit sau cu prilejul lecturilor în grup la bibliotecă, s-au citit și s-au prelucrat cu deosebită atenție Raportul tovarășului N. S. Hrușciov în fața Congresului, precum și cuvântarea de salut a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Dintre manifestările de masă cu cartea, organizate cu prilejul celui de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S. pe întreg cuprinsul regiunii Cluj, cele mai izbutite au fost seriile de întrebări și răspunsuri pe tema *Drumul spre comunism*. În cadrul acestor acțiuni cititorii noștri au aflat lucruri noi și interesante despre constructorii comunismului.

Aceste măsuri — spicuite din planul de acțiune al Bibliotecii regionale din Cluj — au contribuit la popularizarea mărețelor documente ale Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. care a adus lumii vestea minunată a trecerii treptate la comunism.

GH. KERTESZ
Biblioteca regională - Cluj

BIBLIOTECILE

în sprijinul lărgirii și consolidării agriculturii socialiste

LA TĂTĂRUȘI, PĂMÎNTUL SE LUNGEȘTE...

Duminică frumoasă de toamnă la Tătăruși Pașcanilor. Pe ulițele satului afișe mari, atrăgătoare, invită pe țărani muncitori și pe colectivștii din gospodăria agricolă colectivă „Congresul al III-lea al Partidului” la consfătuirea organizată de biblioteca comunală pe tema: *Cartea agricolă în sprijinul dezvoltării multilaterale a gospodăriei noastre.*

Sala căminului, resemnată, parcă, în fața calificativului „neincăpător”, îmbrăcase straie sărbătorești. Listele de cărți agricole noi, panouri de popularizare a recoltelor bogate și a oamenilor care le-au smuls pământului, principalele prevederi ale planului

de producție al gospodăriei, o expoziție de cărți și una de produse ale gospodăriei, întregeau decorul festiv al consfătuirii.

Într-un referat, prezentat de tehnicianul agronom, s-au arătat succesele dobândite de harnicii colectivști: recoltă de grâu nemai-pomenită pe acele meleaguri — 3.250 kg de grâu Bezostaia la hectar este, într-adevăr o cifră impresionantă și convingătoare — grajduri noi, creșterea producției de lapte pe cap de vacă furajată și a încărcăturii la hectar, lupta pentru supunerea naturii — 2500 pomi plantați pe terenuri erodate — belșug în casele colectivștilor, cartea în aproape fiecare casă de colectivist.

„Pe vremuri — își amintește Vasile Arușilor — era la noi în sat, la un învățător, o bibliotecă de vreo 30—40 de cărți, la care nu prea ajungeam noi ăștia săraci și nici nu prea le înțelegeam.”

O constatare cu valoare de document. Azi o bibliotecă comunală cu mii de volume satisface orice exigență a cititorilor, țărani muncitori care au răzbit spre cultură urmînd îndemnul luminos al partidului. Și oamenii au prins gustul cărții. Gust de lumină și înțelepciune. Dar n-a fost chiar ușor...

„Nu credeam la început ce-i scris în cărți — spunea la consfătuire colectivștul Constantin Pristavu. Unde s-a mai pomenit să dea pământul atîta recoltă? Doar în cărți, gîndeam eu. Doar pământul nu se lungeste, nu-i de gumă. Așa credeam pînă acum vreo doi ani. De, ce să-i faci, ca omul nu prea învățat cu cartea... Și iată că sub ochii noștri am văzut că pământul s-a lungit, s-a-ndoit și s-a-ntreit, dar nu-n suprafață, ci-n recoltă. I-am smuls anul ăsta aproape tot grîul pe care-l poate da. 3250 kg de pîine de pe un singur hectar. Cum? mă

veți întreba. Am citit, am învățat, am aplicat cele învățate“.

Cuvinte simple, lipsite de pretiozități, de înflorituri de stil, cuvinte care au însă valoarea unui simbol: folosirea cărții în practica zilnică a muncii pe ogoarele înfrățite ale colectivștilor devine o realitate vie a satului contemporan.

„Am deslușit din slova lui Lenin drumul spre colectivă. Am înțeles astfel că traiul în gospodărie este bun și fericit, văd că oamenii se îmbracă mai bine, mănincă mai bine, sînt sănătoși, își fac case noi, au dat la vechituri „pantofii agricoli“ — și într-adevăr nu m-am înșelat“.

Așa a vorbit la consfătuire bătrînul Ion V. Albu, care a intrat doar de cîteva săptămîni în familia unită a colectivștilor din Tătăruși.

Au mai vorbit la consfătuire și alți colectivști, ca Dănilă Dumitru și Anița Dumitru sau Gheorge Boghian, care au prezentat pe larg rezultatele obținute fie la grădină, fie la sîc_lă, fie în sectorul zootehnic, în construcții — în urma aplicării consecvente și curajoase a metodelor științifice, popularizate de cărțile agrotehnice.

„Nu folosim încă poate peste toț cartea agrotehnică — a spus președintele colectivei, Const. Dogaru — și de aceea mai sînt

unii care spun că avem pămînt rău. Noi nu avem pămînt rău ci, pe alocuri, pămînt rău lucrat. Dar dacă, pe viitor, vom munci numai după regulile agrotehnice vom putea cere pămîntului mai multă piine, sectorul zootehnic ne va da mai multă carne, mai mult lapte, vom construi mai mult, vom mări fondul de bază, iar cele 30 de case noi acoperite cu tablă se vor „întinde în tot satul nostru, care va fi un sat socialist, un sat al belșugului și al fericirii“.

★

Consfătuirea trebuia să se încheie cu un program artistic al Casei de cultură din Pașcani. Dar festivalul s-a mai amînat pușin din motive oarecum neprevăzute: patru țărani muncitori și anume Amariei Fănică, Nistor Gh. Ioan, Pristavu T. Vasile și Margareta C. Damian au cerut colectivștilor să fie primiți și ei în rîndurile lor. Iar mai tirziu, după vreun ceas, în curtea căminului, patru noi colectivști se prindeau în jocul încins de cei care găsiseră mai devreme drumul colectivei și care au constituit un exemplu convingător și pentru Fănică Amariei și pentru Margareta Damian și pentru cei ce vor veni.

„Și vor veni cu toții, căci au văzut că pămîntul colectivștilor din Tătăruși se lărgeste, se-ntreiește și se-ntreiește în recoltă sub țaria omului nou, condus de comuniști.

D. STRUNGARIU

ACTIVITĂȚI VARIATE

Folosind forme și metode variate de popularizare și difuzare a cărții — consfătuiri cu cititorii, seri de întrebări și răspunsuri, concursuri ghicitoare, jurnale vorbite, prezentări bibliografice, expoziții tematiche și altele — bibliotecile de la sate aduc o contribuție de seamă la lămurirea tot mai profundă a principalelor probleme ale construcției socialiste la sate, ale dezvoltării multilaterale a gospodăriilor colective în lumina hotărîrilor Congresului al III-lea al partidului, a Plenarei C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961. O importanță deosebită se acordă popularizării metodelor avansate de cultivare a pămîntului și îngrijire a animalelor, experienței gospodăriilor agricole colective fruntașe în obținerea de recolte sporite la hectar, a avansajelor pe care le oferă țărănilor muncitori gospodăria agricolă colectivă.

Diferitele acțiuni cu cartea organizate de bibliotecile comunale din Gogan, Vinători, Baia, (raionul Sighișoara, regiunea Brașov) — ne scrie corespondenta noastră *tovarășa Stela Popov*, de la Biblioteca raională Sighișoara — au ca scop lămurirea țăranilor muncitori asupra avantajelor muncii în comun, prin explicarea problemelor concrete ale vieții în G.A.C. Bibliotecile au recomandat pentru lectură în cercurile de citit din această iarnă printre alte cărți: *Cuscii*, de Al. I. Ghilia, *Front fără tranșee* de Petre Sălcudeanu, *Neamul Gondoșilor* de Szabo Gyula. De asemenea, s-a inițiat înființarea unui „Colț al colectivistului” la fiecare bibliotecă unde alături de cărți agrozootehnice, sînt expuse grafice, fotografiile și produse din gospodăriile colective frunțate din raion, prin care se arată țăranilor muncitori avantajele materiale pe care le obțin colectivității, cit și rezultatele lucrării în comun a pămîntului. Bibliotecile devin astfel un centru important al vieții culturale a satului. Ele ajută pe țăranii muncitori să înțeleagă politica partidului, să-și lărgească orizontul cultural și să-și ridice nivelul de viață. Pe fondul acestor probleme, legate în primul rînd de transformarea socialistă a satului, își desfășoară activitatea cele mai multe biblioteci din raionul Sighișoara, sub îndrumarea organizațiilor de partid comunale.

În multe biblioteci din regiunea Ploiești — ne informează în corespondența trimisă *tovarășul Ștefan Dimitriu*, de la Biblioteca regională — se desfășoară o largă acțiune de sprijinire a dezvoltării sectorului zootehnic din gospodăriile colective din regiune. Astfel, la inițiativa Bibliotecii comunale din Aricești-Rahtivani, raionul Ploiești, a avut loc de curînd o consfătuire cu cititorii pe tema *Vitele — comoara gospodăriei*, la care au luat parte toți membrii sectorului zootehnic al gospodăriei colective „Drumul socialismului”. Această acțiune, care s-a bucurat de sprijinul larg al organelor locale de partid și de stat, precum și de concursul direct al conducerii gospodăriei colective, a avut ca bază de discuții o serie de lucrări cu caracter zootehnic ca de pildă: *Selecția și potrivirea perechilor — metodă de bază pentru îmbunătățirea animalelor* de C. Drăgănescu, *Sporirea și îmbunătățirea producției de carne prin îngrășarea animalelor* de E. Raicu și M. Bica, *Metoda pentru sporirea producției de lapte de vacă* de C. Bordeianu, *Cum putem transforma oile cu lînă groasă în oi cu lînă fină și semi-fină* de Gh. Posea — lucrări legate direct de preocupările crescă-

lorilor de animale din gospodărie. Atît referatul brigadierului zootehnic, cit și discuțiile la care au participat colectivității, au scos în evidență hotărîrea lor fermă de a munci cu mai mult avînt pentru obținerea unor producții sporite de carne, lapte și lînă. Cu acest prilej, s-au făcut și propuneri concrete pentru dezvoltarea în continuare a sectorului zootehnic al gospodăriei lor. În felul acesta consfătuirea cu cititorii bibliotecii comunale din Aricești-Rahtivani s-a transformat într-o adevărată consfătuire de producție, de la care colectivității au plecat cu noi și folositoare învățăminte, hotărîți să le aplice în practică.

În stabilirea tematicii acțiunilor de masă cu cartea, cele mai multe biblioteci din regiunea Bacău se orientează după indicațiile cuprinse în Raportul *tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej* la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961. Despre aceste aspecte ne scrie într-o corespondență mai amplă *tovarășa Valentina Cepalis*, din colectivul Bibliotecii regionale Bacău. Bibliotecile comunale și unele biblioteci sătești au elaborat planuri de muncă care au la bază planul de producție al gospodăriilor agricole colective din localitățile respective.

Ținînd seama de specificul de producție al gospodăriilor agricole colective din Ripile și Ștefan cel Mare (raionul Tg. Ocna), Tibucani și Davideni (raionul Tg. Neamț), Sagna (raionul Roman), bibliotecile au întocmit planuri de lectură diferențiate pentru brigadierii din brigăzile de cîmp, zootehnicieni și legumicultori, cuprinzînd lucrări agrozootehnice. De asemenea s-au organizat expuneri bibliografice pe teme ca: *Aplicarea regulilor agrotehnice pentru întreținerea culturilor*, *Cum putem obține recolte sporite de porumb etc.*, acțiuni care aduc o contribuție însemnată la răspîndirea metodelor avansate de cultivare a pămîntului, necesare pentru obținerea de recolte sporite la ha.

În prezent, Biblioteca regională Bacău lucrează la întocmirea unor materiale metodice pentru bibliotecile raionale, orientate spre problemele legate de specificul economic al fiecărui raion, ceea ce va permite ca activitatea bibliotecilor să se desfășoare diferențiat, în funcție de condițiile locale.

Bibliotecile vor putea cu adevărat să-și asigure o activitate bogată în conținut, dacă accentul principal va fi pus pe organizarea manifestărilor de masă ale căror tematici vor oglindi problemele actuale ale transformării socialiste a satului.

(Din scrisorile corespondenților noștri)

CARTEA, ÎNDREPTAR ȘI IMBOLD SPRE VIAȚĂ ÎMBELȘUGATĂ

În munca politică pentru colectivizarea agriculturii, bibliotecile din raionul Rîmnicu-Sărat, regiunea Ploiești, desfășoară o susținută activitate încununată de rezultate însemnate. Biblioteca raională și-a întocmit planuri concrete de muncă pentru îndrumarea diferențiată a bibliotecilor comunale și sătești din raion, ținînd seama de condițiile economice locale. În ședințe de analiză a muncii pe raion, bibliotecarii comunali și sătești au primit îndrumări în ce privește organizarea activității cu cartea în sprijinul transformării socialiste a agriculturii. La aceasta se adaugă și cele două scrisori metodice trimise tuturor bibliotecilor din raion: 1) *Popularizarea lucrărilor plenarei C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961* (ce acțiuni se pot organiza, pe ce teme și cărți) și 2) *Lupta poporului nostru sub conducerea partidului pentru construirea socialismului la sate*, însoțită de o listă bibliografică de recomandare. O atenție deosebită se dă muncii cu cartea în cadrul cercurilor de citit, precum și folosirii celor mai variate și atractive metode de muncă, ca de pildă: popularizarea gospodăriilor colective fruntașe, convorbiri cu țărani muncitori, expoziții de cărți agricole, concursuri-ghicitoare, seri literare, recenzii și prezentări de cărți.

Astfel, biblioteca din comuna Bogza a organizat cu mult succes convorbiri cu cititorii pe tema *Gospodăria agricolă colectivă izvor de bunăstare și belșug și Cine se înscrie în G.A.C. câștigă*. Aceste convorbiri s-au pregătit și desfășurat în cadrul celor 24 de cercuri de citit din comună. Bibliotecara Clemanta Voicu a întocmit o listă de recomandare, în care s-a indicat studierea documentelor Congresului al III-lea al P.M.R. și a Raportului tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961. Totodată au fost recomandate articole apărute în ziarul *Scînteia* ca: *De la întovărire la gospodăria colectivă, Calea gospodăriei colective — calea belșugului, Puterea de convingere a faptelor, În raionul Lehliu s-a ter-*

minat colectivizarea agriculturii precum și lucrarea lui Curatu Gh. și Mirza Gh. Organizarea și retribuirea muncii în gospodăriile colective.

La cercurile de citit s-au prelucrat aceste materiale, iar colectivii Mihai Coman, Toma Stroe, Mihai Tivgă, Constantin Iliescu au vorbit participanților despre foloasele muncii în G.A.C.

O acțiune interesantă a fost aceea organizată în comuna Sihlea, de către Comitetul raional de partid: *O zi de odihnă în G.A.C.* La această acțiune la care au participat țărani muncitori din 10 comune învecinate și-au adus contribuția lor și unitățile culturale din comună: căminul cultural și biblioteca. Biblioteca a organizat expoziția de cărți pe tema *G.A.C. drumul belșugului* și o convorbire cu crescătorii de animale pe tema *Vitele, comoara gospodăriei*. Țărani muncitori s-au interesat de felul cum se desfășoară munca în gospodăria colectivă, veniturile pe care le aduce creșterea animalelor etc.

Numeroase biblioteci comunale și sătești au făcut recenzii și prezentări de cărți care vorbesc despre viața nouă a satelor noastre. (*Desfășurarea* de Marin Preda, *Cuseri* de Al. I. Ghilia, *Bărăgan* de V. Em. Galan, *Drum deschis* de Șerban Nedelcu și altele). Serile literare organizate au avut următoarele teme: *Viața de ieri a țărănimii noastre oglindită în literatură și Transformarea socialistă a agriculturii — în opera scriitorilor noștri contemporani.*

Pentru lunile de iarnă, activitatea cu cartea în sprijinul transformării socialiste a agriculturii va fi intensificată. Biblioteca raională și-a întocmit un plan special de muncă, în care sînt incluse și acțiuni pentru lămurirea țăranilor întovăriți asupra foloaselor muncii în G.A.C. De pildă, în comunele Știubeiu, Bălțați și Ziduri se vor organiza concursuri-ghicitoare pe tema *Să ne cunoaștem gospodăria colectivă*, în cadrul cărora vor fi popularizate realizările gospodăriilor din comunele respective.

Secția metodică a bibliotecii raionale lucrează la întocmirea unor planuri de lectură pentru cercurile de citit din fiecare comună a raionului, ținând seamă de gradul de colectivizare a agriculturii, precum și planuri de lectură în sprijinul dezvoltării sectorului zootehnic și întăririi economico-organizatorice a G.A.C.

ALEX. OPROESCU

Biblioteca raională Rîmnicu-Sărat

★

O preocupare de căpetenie a bibliotecilor din raionul Buzău o constituie activitatea cu cartea în sprijinul transformării socialiste a agriculturii și întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective.

Printre metodele folosite se numără convorbirile pe tema *G.A.C. drum al belșugului*. Aceste convorbiri s-au organizat la cercurile de citit unde s-au prelucrat materialele indicate în planul de lectură trimis de Biblioteca regională, popularizându-se totodată experiența colectivștilor fruntași și avantajele muncii în comun. Asemenea acțiuni s-au bucurat de un viu interes în comunele Gherăseni, Costești și altele.

O altă metodă este aceea a consfătuirilor cu cititorii.

Consfătuiri cu cititorii pe teme: *Cite se înscrie în colectivă, ciștigă, G.A.C. drumul spre belșug și bunăstare, Executarea în comun a muncilor agricole asigură producții sporite, Să pășim cu încredere în G.A.C.* au fost organizate de bibliotecile comunale din Sudiți-Aliceni, Padina, Săgeata, Smeeni, Costești și altele. Materialele prezentate au fost axate pe realizările obținute de colectivștii din comuna respectivă, cit și de alte gospodării fruntașe, ca de pildă gospodăria agricolă colectivă multi-milionară din Ciorăști (raionul Rîmnicu-Sărat), gospodăria agricolă colectivă „Filimon Sirbu” din comuna Comana, regiunea Dobrogea etc. Biblioteca comunală din Gherăseni a popularizat realizările colectivștilor din comunele Bobocu și Gherăseni și a organizat o întâlnire a cititorilor cu tovarășul Lazăr Spînu, președintele gospodăriei agricole colective „Vasile Roaită”.

Bibliotecile comunale din Ivănești, Săgeata, Padina, Scurtești, Pleșcoi, Vintilăvodă, Costești și altele, au organizat expoziții de cărți agricole pe tema *G.A.C. drum al belșugului*, recenzii ale romanelor *Cuscii* de Al. I. Ghilia, *Bărăgan* de V. Em. Galan, *Desfășurarea* de Marin Preda și prezentările de cărți social-politice care tratează despre transformarea socialistă a agriculturii și anume: *Avutul obștesc, temelia G.A.C.* de V. Buduru, *Organizarea și retribuirea muncii în gospodăria colectivă, Agricultura R.P.R. pe drumul socialismului* etc.

În sprijinul muncii cu cartea desfășurată de bibliotecile din raion, biblioteca raională a întocmit planuri de lectură pe tema *G.A.C. drum al belșugului*, care au fost trimise la toate unitățile, iar pentru lunile ce urmează sînt prevăzute convorbiri pe tema *G.A.C. izvor de belșug*, ce se vor organiza la bibliotecile comunale din Cărpiniștea, Pogoanele, Padina și Săgeata.

O altă măsură a bibliotecii raionale este extinderea convorbirilor cu colectivștii, pe tema *Vitele, comoara gospodăriei*. O atare consfătuire a fost organizată la biblioteca din comuna Gherăseni, care s-a bucurat de un interes deosebit, la ea participînd și țărani muncitori. Manifestarea — însoțită de o expoziție de cărți și grafice care înfățișau progresele făcute de gospodăriile agricole colective din comună —, a constituit un viu și convingător exemplu pentru țărani muncitori asupra foloaselor muncii în comun. O asemenea acțiune a avut loc și în comuna Smeeni.

Conștienți de sarcinile trasate de partid privind încheierea colectivizării agriculturii, întărirea economico-organizatorică a G.A.C. și creșterea continuă a producției agricole, vegetale și animale, bibliotecarii din raionul Buzău se străduiesc să transforme tot mai multe biblioteci în centre active de popularizare și răspîndire a publicațiilor care lămuresc problemele principale ale construirii socialismului la sate.

GEORGETA FILIP
Biblioteca raională Buzău

Vă prezentăm:
CONSĂTUIREA CU CITITORII
pe tema
SĂ DEZVOLTĂM
SECTORUL ZOOTEHNIC DIN
GOSPODĂRIILE COLECTIVE

În activitatea cultural-educativă a bibliotecilor, consătuirea cu cititorii a devenit o metodă de muncă folosită cu succes pentru popularizarea cărților și lămurirea cititorilor asupra unor probleme economice și politice de actualitate. Eficiența acestei metode constă în aceea că un număr însemnat de cititori sînt antrenați la studierea organizată a uneia sau mai multor cărți, întregul material teoretic fiind apoi analizat prin prizma utilității sale practice în cadrul discuțiilor cu prilejul consătuirii.

O astfel de consătuire, a fost organizată de biblioteca comunală Pechea, regiunea Galați, în ziua de 22 octombrie a.c. pe tema Să dezvoltăm sectorul zootehnic din gospodăriile agricole colective.

Intrecerea pornită cu aproape 5 luni în urmă între colectivitățile din gospodăria agricolă colectivă „11 iunie 1948” din Pechea și cea din gospodăria agricolă colectivă „Grivița Roșie” din Anstrăței, pentru a se obține de la fiecare vacă furajată, 400 litri lapte peste plan, constituie un nou îndbold în muncă pentru îngrijitorii de vaci din cele două comune.

Izvorită din dorința de a impulsiona dezvoltarea creșterii animalelor — sarcină importantă a colectivităților din cele două gospodării agricole colective din comună —, consătuirea organizată de biblioteca comunală din Pechea marchează un progres față de cele organizate anterior; în munca de pregătire a fost cuprins un număr mult mai mare de cititori — colectivități din sectorul zootehnic —, ceea ce a imprimat un pronunțat caracter de masă.

Totodată merită relevat faptul că această consătuire a prilejuit și un bogat schimb de experiență. Harnicii îngrijitori de animale din gospodăria agricolă colectivă „11 iunie” 1948” frunțasă pe regiune, care au o îndelungată experiență practică îmbogățită prin lectura unor cărți zootehnice, au împărtășit colectivităților din gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie 1917” metodele lor de muncă și rezultatele obținute.

PREGĂTIREA CONSĂTUirii

Planul tematic al consătuirii a fost elaborat de biblioteca comunală Pechea în colaborare cu inginerii zootehniști și brigadierii de la cele două gospodării colective, ținându-se seamă de sarcinile actuale și de planul de perspectivă al gospodăriilor, care prevede ca pînă în anul 1965 sectoarele zootehnice să se transforme în puternice ferme de vaci, de oi și de porci.

Realizarea acestor sarcini necesită din partea crescătorilor de animale din Pechea bogate cunoștințe economice și de specialitate. De aceea, pentru consătuire s-a stabilit discutarea următoarelor probleme cuprinse în planul tematic al consătuirii:

Planul tematic

- Importanța creșterii animalelor.
- Rasele care se cresc în țara noastră și căile de îmbunătățire a lor.
- Asigurarea bazei furajere și hrănirea rațională în raport cu producția și vîrsta animalelor.
- Înmulțirea animalelor și tehnica în-sămînțărilor artificiale.
- Creșterea tineretului animal.
- Întreținerea animalelor în diferite perioade ale anului.

În vederea pregătirii cititorilor pentru consătuire, biblioteca comunală a întocmit și pus la dispoziția acestora o bibliografie pentru studiu.

BIBLIOGRAFIE

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani. Buc., Editura politică, 1960, p. 37—39 (Cap. Creșterea animalelor).

GH. GHEORGHIU-DEJ, *Raport asupra mersului îndeplinirii Directivelor Congresului al III-lea al Partidului privind construirea socialismului la sate și dezvoltarea agriculturii — prezentat la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961.* Buc., Editura politică, 1961, p. 18—22. (Cap. Creșterea producției animale).

* * *

BANICI, GH. *Cum se pot obține peste 3800 litri lapte pe cap de vacă furajată.* Buc., Editura agro-silvică, 1960. 86 p.

BANICA, GH. *Creșterea tineretului taurin.* Buc., Editura agro-silvică, 1961. 86 pagini.

BORDEIANU, C. *Metode pentru sporirea producției de lapte la vaci.* Buc., Editura agro-silvică, 1960, 120 p.

CREANGA, I. și DUMITRESCU, A. *Cum să luptăm împotriva febrei aftoase.* Buc., Editura agro-silvică, 1961, 64 p.

FODOR, I. și BISTRICEANU, C. *Mărirea producției de furaje prin cultivarea pășunilor și fînețelor naturale.* Buc., Editura agro-silvică, 1961. 100 p.

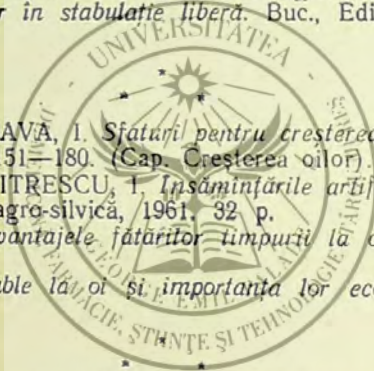
Întreținerea taurinelor în stabulație liberă. Buc., Editura agro-silvică, 1961. 100 p.

CURTOV, I. și ZABAVA, I. *Sfaturi pentru creșterea animalelor.* Buc., Editura agro-silvică, 1958. p. 151—180. (Cap. Creșterea oilor).

LUNCA, N. și DUMITRESCU, I. *Însămînțările artificiale la animale și foloasele lor.* Buc., Editura agro-silvică, 1961. 32 p.

MOCHNACS, M. *Avantajele fătărilor timpurii la oi.* Buc., Editura agro-silvică, 1961. 52 p.

Sporirea fătărilor duble la oi și importanța lor economică. Buc., Editura agro-silvică, 1960. 100 p.

ARISANU, I. *Cum poate un om să îngrijească 1000 de porci puși la îngrășat.* Buc., Editura agro-silvică, 1961.

BAIA, GH. *Folosirea porumbului în hrana animalelor.* Buc., Editura agro-silvică, 1960. 126 p.

CURTOV, I. și ZABAVA, I. *Sfaturi pentru creșterea animalelor.* Buc., Editura agro-silvică, 1958. p. 181—208 (Cap. Creșterea porcilor).

GITLAN, M. *Sfaturi pentru creșterea porcilor.* Buc., Editura agro-silvică, 1960. 80 p.

SCHOBEL, K. și DUMITRIU, M. *Mecanizarea lucrărilor în creșterea porcilor.* Buc., Editura agro-silvică, 1961. 120 p.

TOLEA, I. *Creșterea tineretului porcin.* Buc., Editura agro-silvică, 1961. 72 p. (Biblioteca agricolă).

* * *

Biblioteca a popularizat apoi bibliografia și consfătuirea inițiată. La sediile celor două gospodării colective din comună, la bibliotecă cit și în locurile mai frecventate de săteni, s-au expus afișe frumos executate, anunțând cu o lună înainte data consfătuirii, tematica și bibliografia. Inginerii zootehniști au planificat la casa-laborator a gospodăriilor o serie de consultații unde, cu

ajutorul mulajelor, schițelor, planșelor și a altor materiale intuitive, au explicat unele probleme neînțelese suficient de îngrijitorii de animale.

O contribuție însemnată la buna pregătire a consfătuirii au adus și bibliotecarele colturilor roșii din gospodăriile agricole colective, învățătoarele Iordana Gheorghe și Dița Harabagiu. În pauza de prînz sau

Un aspect al sălii în timpul consfăturii. Îngrijitorii de animale de la gospodăriile agricole colective din Pechea urmăresc cu atenție interesantele probleme ridicate de participanții la discuții.

seara, ele au difuzat cărți colectivștilor, au organizat cercuri de citire în colectiv a cărților recomandate în bibliografie. În același timp, au stimulat pe colectivști la lectură individuală.

Lectura acestor cărți a fost legată strins de problemele practice. După fiecare lectură s-au făcut demonstrații practice în cadrul cărora sub directa îndrumare a inginerilor zootehniști, a brigadierilor sau mulgătorilor fruntași, cititorii au verificat în mod concret cunoștințele dobândite, ceea ce a contribuit la aprofundarea celor însușite prin lectură. Îngrijitorii de vaci de la gospodăria agricolă colectivă „11 iunie 1948” de exemplu, după lectura cărții „Cum se pot obține peste 3800 litri lapte pe cap de vacă furajată” de Gh. Banici, au participat la demonstrația practică făcută de mulgătorul fruntaș Nicolae Mușat, observind cum furajează și cum mulge vacile pentru a obține producții mari de lapte.

Cu o săptămână înainte de ținerea consfăturii, în timp ce la gospodăriile colective se intensifica munca de popularizare a acestei acțiuni și activitatea cercurilor de citit

lua un ritm tot mai viu, bibliotecara a trecut la realizarea ultimelor măsuri menite să asigure succesul manifestării. La bibliotecă s-a amenajat expoziția pe tema: *Cresterea animalelor — izvor de mari venituri pentru gospodăria agricolă colectivă.* Expoziția a fost ilustrată cu citate din Documentele Congresului al III-lea al Partidului și din Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961, cu fotomontaje și grafice reprezentând dezvoltarea sectoarelor zootehnice în cele două gospodării agricole colective de la miintare și pînă astăzi, precum și dezvoltarea lor în perspectivă în anul 1965. Au fost expuse de asemenea numeroase cărți social-politice și agricole.

DESFAȘURAREA CONSFĂTURII

Consfătuirea a avut loc în sala căminului cultural, bucurindu-se de participarea a peste 100 de cititori — îngrijitorii de animale, brigadieri și membrii în consiliile de conducere ale celor două gospodării colective.

Tov. Vasile Mușat, președintele G.A.C. -7 Noiembrie 1917-, împreună cu alți membri din consiliul de conducere se pregătesc pentru consfătuire.

După cuvîntul introductiv rostit de bibliotecara Ioana Linte, a urmat referatul *Să dezvoltăm sectorul zootehnic în gospodăria agricolă colectivă*, prezentat de inginerul Toma Gheorghiu de la gospodăria agricolă colectivă „11 iunie 1948”. Referatul a avut următoarea tematică:

Planul referatului

— Sarcinile trasate de partid în ceea ce privește dezvoltarea sectorului zootehnic în următorii șase ani și felul cum se reflectă ele în planurile de producție ale gospodăriilor agricole colective din Pechea.

— Rasele de vaci, de oi și de porci ce se cresc în țara noastră, evidențiindu-se acele specii cu posibilități productive mari, recomandabile în condițiile climatice locale.

— Asigurarea unei bune hrăniri, îngrijiri și adăpostiri a animalelor. În această parte a referatului s-a scos în evidență ideea că esențial în obținerea unor venituri mari este îmbinarea rațională a culturii plantelor cu creșterea animalelor, fapt de care țin seamă conducerile celor două gospodării colective din Pechea. De asemenea, au fost prezentate metodele noi, cu cereri ale științei zootehnice, — precum și practica înaintată a unor crescători de animale din țara noastră și din străinătate, descrise în cărțile citite de participanții la consfătuire.

Referatul a fost bogat exemplificat cu realizări și inițiative ce vor fi întreprinse de îngrijitorii de animale din Pechea în viitor.

Discuțiile, la care au participat mulți din cei trei cei prezenți la consfătuire, au ridicat o serie de probleme în legătură cu munca în gospodărie, subliniind necesitatea aplicării în practică a metodelor bune învățate din cărțile citite.

Problemele principale în jurul cărora s-au purtat discuțiile au fost:

— condițiile existente în cele două gospodării agricole colective din Pechea pentru sporirea numărului de animale;

— îmbunătățirea raselor de oi și vaci prin aplicarea pe scară mai largă a însămintărilor artificiale;

— permanentizarea îngrijitorilor de animale;

— hrănirea la ore fixe cu rații stabilite în raport cu producția și vârsta animalului;

— îngrășarea porcilor;

— alăptarea artificială a vițelilor;

— preîntîmpinarea îmbolnăvirii animalelor etc.

O parte din vorbitori au cerut să se acorde mai multă grijă în aprovizionarea bibliotecii comunale cu cărți agrozootehnice. De asemenea, au sugerat Editurii agro-silvice, editarea cît mai multor cărți de zootehnie, care să cuprindă sfaturi tehnice, scrise la un nivel corespunzător pregătirii lor profesionale, precum și cît mai multe broșuri care să popularizeze experiența îngrijitorilor de animale fruntași.

*

Consfătuirea cu cititorii-îngrijitori de animale din Pechea a constituit prin luările de cuvînt și un rodnic schimb de experiență. Participanții la consfătuire au considerat inițiativa bibliotecii comunale ca foarte utilă pentru munca lor de fiecare zi în gospodărie. De aceea au solicitat ca și în viitor să se organizeze astfel de consfătuiri pe teme care să reflecte tot mai concret problemele de producție ce frămîntă pe crescătorii de animale din ambele gospodării. Unii vorbitori au propus ca aceste consfătuiri să se țină separat cu diferite categorii de îngrijitori, considerîndu-le și mai utile în cazul cînd acestea s-ar desfășura la locul lor de muncă, unde ar putea fi organizate în continuare demonstrații practice pentru ilustrarea unor metode eficiente de muncă.

Ținînd seama de propunerile făcute, biblioteca comunală din Pechea și-a înscris în plan organizarea în viitor a unei consfătuiri cu cititorii-îngrijitori de păsări.

NOUA CASETĂ CU BROȘURI AGROZOOTEHNICE, APĂRUTE LA EDITURA AGRO-SILVICĂ

Sporirea producției agricole la nivelul sarcinilor trasate de Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. în vederea asigurării unui belșug de produse agroalimentare pentru oamenii muncii, depinde printre altele de introducerea și aplicarea în practică a metodelor științifice avansate de lucru.

Transformarea socialistă a agriculturii țării noastre crează posibilitatea dezvoltării armonioase a tuturor ramurilor de producție vegetală și animală și asigură obținerea unor producții sporite și unei rentabilități ridicate.

Pornind de la necesitatea îndeplinirii acestor obiective Editura agro-silvică a luat inițiativa de a publica un număr de 23 de broșuri de popularizare a principalelor probleme ale agriculturii noastre, în cadrul unei casete.

O importanță deosebită se acordă problemelor privind consolidarea economică, organizatorică a gospodăriilor agricole colective ca: dezvoltarea intensivă și multilaterală a producției, întărirea proprietății obștești, buna organizare a muncii, cointeresarea materială a colectivștilor etc. Preponderența în momentul de față și generalizarea în viitorul apropiat a relațiilor socialiste în agricultura țării noastre imprimă ca sarcină imediată perfecționarea metodelor de organizare și conducere socialistă a agriculturii. Cunoașterea și răspîndirea experienței înaintate a unor unități fruntașe contribuie la folosirea celor mai bune metode de organizare a agriculturii socialiste. Aceste probleme sînt oglindite pe larg în broșura *Întărirea economică-organizatorică a G.A.C.*

O parte din lucrări sînt consacrate principalelor plante agricole, a căror producție va spori în anii viitori. Astfel în broșurile *Cultura grîului de toamnă*, *Cultura porumbului*, *Cultura sfeclii de zahăr*, *Cultura floării-soarelui*, *Cultura cartofului* se arată care sînt metodele agrotehnice cele mai avansate ce trebuie aplicate în vederea obținerii unor producții mari și de calitate. Sînt arătate lucrările ce se aplică terenului, semănatul, lucrările de îngrijire ca și metodele cele mai avansate de recoltare.

În broșura *Folosirea îngrășămintelor* sînt indicate principalele îngrășăminte ce se pot aplica diferitelor plante, epoca și modul de aplicare cit și cantitățile ce se folosesc.

Un alt mijloc de sporire a producției agricole îl constituie și irigarea culturilor.

În broșura *Irigarea principalelor culturi de cîmp* se arată care sînt metodele de udare, normele de udare folosite la fiecare cultură în parte, epoca irigației etc.

Pentru popularizarea celor mai noi metode agrotehnice folosite în sectorul hortivicol, în casetă sînt prevăzute broșurile *Cultura principalelor legume*, *Cultura legumelor timpurii în cîmp*, *Cultura roșiilor timpurii*, *Lucrările solului și îngrijirea pomilor în livadă*, *Tăierile la pomi*, *Lucrările de îngrijire a viilor pe rod*.

În broșura *Prepararea și condiționarea vinului* se indică metodele folosite pentru prepararea vinurilor albe, a vinurilor roșii, a vinurilor tămioase, condițiile ce trebuie să le îndeplinească vasele și depozitele în vederea unei bune păstrări a vinului etc.

Aprovizionarea oamenilor muncii cu cantități sporite de produse ca: lapte, carne, ouă etc. și a industriei prelucrătoare cu lăcăș și blănițe, impune ridicarea nivelului creșterii animalelor în țara noastră, atât prin sporirea numerică a șeptelului, cit și prin îmbunătățirea lui calitativă.

O condiție principală de care depinde realizarea sarcinilor ce stau în fața sectorului creșterii animalelor este asigurarea unei puternice baze furajere. Referitor la această problemă broșurile *Sporirea producției pășunilor și fînețelor* și *Insilozarea porumbului* pun la îndemîna crescătorilor de animale o serie de recomandări și îndrumări practice prin aplicarea cărora pot fi asigurate cantitățile necesare de nutreț verde, fînuri și nutreț murat pentru animale pe timpul verii și în perioada de stabulație.

Sporirea propriu-zisă a producției animale — problemă actuală pe care se pune un accent deosebit — este dezbătută în broșurile: *Creșterea și îngrijirea vacilor de lapte*, *Creșterea și îngrășarea porcilor pentru carne*, *Creșterea păsărilor* și *Sporirea și îmbunătățirea producției de lînă fină și semifină* în care sînt prezentate cele mai eficiente metode și mijloace pentru sporirea producțiilor de lapte, carne, ouă și lînă.

De asemenea, caseta de față mai cuprinde broșurile: *Să dezvoltăm creșterea albinelor*, în care sînt expuse căile pentru asigurarea unei baze melifere corespunzătoare și pentru sporirea producției de miere pe familia de albine — și *Prevenirea îmbolnăvirilor la animale*, în care se arată măsurile ce trebuie aplicate pentru apărarea sănătății animalelor.

Recomandările și indicațiile prețioase pe care le cuprind lucrările de față se bazează pe experiențele științifice ale instituțiilor de cercetări de specialitate precum și pe practica înaintată a stațiunii experimentale specializate pe diferite sectoare și a unor unități agricole socialiste fruntașe.

Considerăm că aceste recomandări și indicații vor fi de un real folos pentru lucrătorii din diferite ramuri ale agriculturii și vor contribui, prin însușirea și aplicarea lor, la realizarea mărețelor sarcini care stau în fața agriculturii noastre socialiste în plină dezvoltare.

SĂ CULTIVĂM PORUMBUL PENTRU BOABE LA UN ÎNALT NIVEL AGROTEHNIC

— Prezentare bibliografică —

Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român au trasat sarcini importante în privința sporirii producției agricole. Dintre cereale, porumbul ocupă astăzi primul loc în țara noastră, atât în ceea ce privește suprafața cultivată cât și producția globală.

După cum se prevede în Directive, suprafața totală cultivată cu porumb va continua să se mărească, ajungând în anul 1965 la peste 4 milioane ha, iar producția globală va fi de 8—9 milioane tone de porumb boabe.

Pentru realizarea acestor mărețe sarcini trebuie aplicată în cultura porumbului tehnica cea mai avansată, trebuie folosite din plin condițiile de climă și sol din țara noastră, astfel încât pe ogoarele țării să se obțină producții din ce în ce mai mari.

De la alegerea terenului și pînă la recoltare, în funcție de condițiile de climă și sol ale diferitelor regiuni, este necesară aplicarea corectă a tuturor lucrărilor pe care le impune această cultură. În acest scop masele largi de lucrători din agricultură trebuie să cunoască temeinic agrotehnica porumbului.

Alegerea terenului pentru cultura porumbului constituie una din principalele probleme ce se pun în fața conducerii gospodăriilor agricole de stat și colective și a tehnicienilor din aceste unități. Avînd în vedere în primul rînd sarcinile trasate fiecărei unități prin planul economic de stat, precum și asolamentul adoptat de fiecare unitate agricolă, conducerile gospodăriilor agricole trebuie să cunoască bine solul, regimul de precipitații al regiunii respective, posibilitățile de irigare etc., astfel încît pe parcelele repartizate pentru porumb să se asigure condiții de vegetație cît mai bune.

Pentru rezolvarea acestei probleme, un îndrumător prețios este lucrarea *Asolamentul agricol cerealier* de ing. A. Ghiula

(Editura agro-silvică, 1961, 200 p.). Această lucrare tratează pe larg problema asolamentelor. Cu ajutorul ei, de la caz la caz, se pot rezolva problemele în legătură cu stabilirea solului pe care trebuie cultivat porumbul. De asemenea aici sînt date o serie de scheme de asolament valabile pentru diferite regiuni și care, după o analiză temeinică, pot fi aplicate de conducerile gospodăriilor agricole.

Pregătirea terenului pentru cultura porumbului constituie o verigă principală în lupta pentru obținerea de recolte mari. Pentru aceasta, trebuie avut în vedere după ce plante urmează să se cultive porumbul, cînd se recoltează ele, pentru ca, în funcție de acești factori, să se execute corect lucrările de pregătire a solului pentru porumb. De asemenea aplicarea îngrășămintelor trebuie să stea în fața tuturor cultivațiilor ca o metodă principală de sporire a fertilității solurilor. Prețioase îndrumări tehnice asupra acestor probleme sînt date în lucrarea *Cultura porumbului pentru boabe* de ing. Gr. Scurtu și D. Ișfan (Editura agro-silvică, 1961. 32 p.).

Semănatul porumbului trebuie făcut în condiții cît mai bune. Semănatul timpuriu, bineînțeles în funcție de mersul vremii, la distanțe între rînduri și între plante pe rînd care variază de la o regiune la alta, asigură obținerea de sporuri importante de producție. În lucrarea *Cultura porumbului pentru boabe* sînt date astfel de îndrumări care trebuie cunoscute și aplicate corect.

În țara noastră se cultivă pe suprafețe ce cresc din an în an porumb dublu hibrid, care asigură producții mult mai mari. Îndrumări tehnice asupra culturii porumbului dublu hibrid se găsesc în lucrarea *Semănatul și lucrările de îngrijire la cultura porumbului dublu hibrid* de ing. N. Șarpe și F. Pințoiu (Editura agro-silvică, 1961. 32 p.).

Lucrările de îngrijire au o deosebită importanță, căci de aplicarea lor la timp

și în bune condiții, depinde producția viitoare. Tot în lucrarea de mai sus, ca de altfel în multe altele, sint prezentate lucrările de îngrijire necesare culturilor de porumb.

În ultimii ani, suprafețele cultivate cu porumb irigat, au crescut simțitor în țara noastră, urmînd să crească și în viitor, prin folosirea condițiilor favorabile existente. Pentru aceasta agronomii și conducătorii gospodăriilor agricole trebuie să cunoască tehnica irigării porumbului în vederea obținerii unei eficiențe maxime. Bune îndrumări tehnice în ceea ce privește problema irigării porumbului se găsesc în lucrările: *Irigarea porumbului* de ing. N. Negomireanu (Editura agro-silvică, 1960. 72 p.), precum și în lucrarea *Irigarea culturilor de cîmp* de O. Merguliev și Gh. Saia (Editura agro-silvică, 1961. 48 p.). Aceste lucrări conțin îndrumări prețioase pentru irigarea rațională a culturilor de porumb, astfel ca producțiile obținute să asigure îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan.

Pentru unitățile agricole din Bărăgan și Dobrogea prezintă o deosebită însemnatate

lucrarea *Cum putem spori producția agricolă în Bărăgan și Dobrogea* de ing. P. Tomoroga, Gh. Tușa și I. Tucra (Editura agro-silvică, 1961. 120 p.). În această lucrare se fac recomandări pe baza unor experiențe științifice executate în această zonă și de aceea lucrarea constituie un îndrumător prețios pentru unitățile din regiunile mai sus menționate.

Recoltarea porumbului trebuie făcută în timpul cel mai scurt, astfel încît terenul să poată fi lucrat în condiții bune, în vederea culturilor ce vor urma pe aceste suprafețe.

Multe gospodării agricole de stat și colective din țara noastră obțin an de an producții sporite de porumb. În vederea realizării unui schimb de experiență a fost publicată lucrarea *Producții mari de porumb la G.A.C. Dunărea* de ing. T. Marian (Editura agro-silvică, 1961. 32 p.), în care se prezintă succesele colectivștilor din această gospodărie colectivă fruntașă în cultura porumbului.

Toate aceste lucrări constituie un puternic sprijin pentru oamenii muncii de pe ogoare în lupta lor pentru obținerea de producții mari de porumb.

Să îmbunătățim calitatea **materialelor metodice!**

Iniințate în urmă cu un deceniu, bibliotecile regionale au devenit instituții culturale al căror aport important în organizarea lecturii publice și în îndrumarea metodică a bibliotecilor raionale, comunale și a altor categorii de biblioteci, este bine cunoscut.

Importanța ce o capătă activitatea bibliotecilor regionale — ca centre de îndrumare metodică a bibliotecilor din regiune — este cu atât mai însemnată în noua etapă pe care o parcurge țara noastră, etapa desăvirșirii construirii socialismului.

Legătura cu viața, participarea directă și concretă la transformările innoitoare ale socialismului, ridică în fața bibliotecarilor din bibliotecile de masă problema adoptării unor noi metode de muncă, variate și bogate în conținut. Fiind centre de îndrumare metodică a acestor biblioteci, bibliotecile regionale, prin secțiile lor metodico-bibliografice, sint chemate să le acorde un ajutor sistematic și permanent, să organizeze pregătirea și calificarea cadrelor de bibliotecari, să studieze experiențele și formele noi în activitatea unităților fruntașe și să generalizeze aceste experiențe în practica tot mai multor biblioteci.

Ce metode trebuie să folosească bibliotecarul din uzină pentru organizarea fondului de cărți tehnice și a cataloagelor, corespunzător cu sarcinile de producție și profilul întreprinderii? Cum să-și organizeze munca bibliotecarul dintr-o comună colectivizată? Ce cărți să recomande și ce acțiuni să organizeze bibliotecarul într-o gospodărie agricolă colectivă? Cum se organizează o seară de întrebări și răspunsuri pe teme agricole, o consfătuire cu cititorii, un jurnal-vorbil, o seară de întrebări și răspunsuri în legătură cu o temă științifică sau politică, o seară literară etc?

Răspunsul la aceste întrebări și la multe altele ridicate de munca cu cartea, îl dă,

înainte de toate, însăși activitatea practică a bibliotecilor. Cele mai bune soluții practice le vor da acei bibliotecari care știu să lucreze cu masa cititorilor, să stăpânească metodele activității bibliotecare și să organizeze cu ajutorul acestor metode întreaga muncă a bibliotecii, care știu să ducă în rîndurile cititorilor o intensă muncă cultural-educativă. Experiența unor astfel de bibliotecari — participanți activi la construcția socialistă — este deosebit de prețioasă și ea trebuie extinsă în toate bibliotecile de aceeași categorie.

Seminariile și cursurile de pregătire a bibliotecarilor, schimburile de experiență și consfătușile între bibliotecari și cititori, deplasările periodice pe teren și celelalte acțiuni organizatorice prin care metodistii iau contact direct cu munca bibliotecilor, sint mijloace importante de cunoaștere și răspîndire a experienței înaintate în munca cu cartea. Nu mai puțin importantă este și o altă latură a activității metodice, și anume, munca de elaborare, redactare și difuzare a materialelor metodice întocmite de bibliotecile regionale.

Prin conținutul, tematica și actualitatea lor, aceste materiale trebuie să răspundă operativ preocupărilor concrete ale diferitelor categorii de biblioteci, să dea îndrumări precise în legătură cu organizarea acțiunilor de masă, cu raționalizarea procesului de muncă al bibliotecii, să-i pună în curent pe bibliotecari cu tot ceea ce e nou în munca cu cartea.

Acordînd importanța cuvenită acestei laturi a activității metodice, unele biblioteci regionale (din Galați, Iași, Constanța) au întocmit anul acesta numeroase materiale metodice, care orientează pe bibliotecarii din bibliotecile de masă, și în mod special pe cei de la sate, asupra sarcinilor concrete ale muncii cu cartea. Dînd dovadă

de operativitate, Biblioteca regională Galați a întocmit imediat după publicarea în presă a *Raportului tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej asupra mersului îndeplinirii Directivelor Congresului al III-lea al partidului privind construirea socialismului la sate și dezvoltarea agriculturii*, prezentat la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961, scrisori metodice în care se indicau măsurile ce trebuie luate de toate bibliotecile de la sate pentru a sprijini întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, precum și liste de recomandare pe această temă.

Biblioteca regională Dobrogea și-a concentrat atenția îndeosebi spre redactarea și difuzarea unor materiale metodice care să ajute pe bibliotecarii de la sate în organizarea acțiunilor de masă. Totodată, au fost întocmite materiale ca: *Mai multă atenție răspîndirii cărții social-politice și de știință popularizată, Din nou despre evidența zilnică a activității bibliotecii, Cum trebuie pregătite și organizate acțiunile de masă, Activitatea bibliotecilor în timpul muncilor agricole de vară* etc., care fac cunoscute bibliotecarilor unele probleme importante ale muncii de bibliotecă.

Secția metodică a Bibliotecii regionale Iași editează cu regularitate buletine care cuprind informații despre realizările și lipsurile în muncă ale unor biblioteci din regiune, materiale de analiză, scrisori metodice, liste bibliografice pe profesii, texte pentru seri literare, recenzii etc. Dintre numeroasele materiale întocmite de această bibliotecă, cităm doar câteva care se impun atenției prin conținutul și varietatea lor tematică: *Propaganda cărții agrotehnice, la nivelul sarcinilor actuale, Planul de muncă — condiție principală pentru buna organizare a muncii* (material metodic completat cu *Planul de muncă al bibliotecii comunale Românești, raionul Hirlău*), *Impotriva formalismului în munca cu cartea!* (redactat pe baza unor constatări făcute de o brigadă a bibliotecii regionale), *Colaborare strinsă între factorii muncii culturale, rezultate mai bune în munca cu cartea* (din experiența bibliotecilor fruntașe), lista bibliografică în

ajutorul mecanizatorilor din agricultură, seara literară Pagini despre munca înfrățită a colectivștilor și altele.

Majoritatea acestor materiale, elaborate pe baza unui plan bine conturat, reflectă străduința colectivului metodic de a sintetiza și populariza experiența bibliotecilor fruntașe, de a combate formalismul și superficialitatea în muncă a unor bibliotecari, de a contribui la ridicarea nivelului muncii cu cartea.

Cercetînd și alte materiale metodice elaborate de bibliotecile regionale, constatăm că unele dintre ele, departe de a răspunde sarcinilor actuale care stau în fața bibliotecilor de la sate, au un caracter formal și sint întocmite superficial.

Unele biblioteci regionale vădese o orientare unilaterală, concentrîndu-și atenția mai ales spre un anumit gen de materiale (îndeosebi recenzii), neglijînd din punct de vedere tematic sectoare importante ale muncii cu cartea. Este lăudabilă înclinația colectivului Bibliotecii regionale Suceava spre temele literare, dar de ce nu întocmește și materiale metodice referitoare la publicațiile de popularizare a științei și de luptă împotriva misticismului? Totodată ar fi deosebit de util ca și materialele pe teme literare să cuprindă indicații metodice privind organizarea manifestărilor de masă cu cartea. În afară de textul pentru o seară literară *Viața nouă a satului, oglindită în literatură*, în tematica materialelor metodice elaborate de Biblioteca regională Suceava nu figurează nici un material care să îndrumeze bibliotecile în legătură cu munca de încheiere a colectivizării agriculturii, popularizarea cărții social-politice și agricole, educarea multilaterală în spirit socialist a oamenilor muncii.

Serisoarea metodică *Cum popularizăm cartea agrotehnică în rîndul țărânimii muncitoare* trimisă de către Biblioteca regională Banat, bibliotecilor de la sate, deși recomandă unele forme de popularizare a cărților agricole, este plină de generalități, superficială, lipsită de indicații metodice.

În loc să indice ca prezentările de cărți să se facă după o tematică precisă (de

pildă: cărți pentru îngrijitorii de animale din sectorul zootehnic al gospodăriei agricole colective, cărți despre cultivarea porumbului pentru boabe, la un înalt nivel agrotehnic etc.), scrisoarea se limitează la o singură indicație generală: „Cărțile agrotehnice să fie legate de specificul producției“ (?!). Pentru recenzii se dă aceeași indicație: „Să fie legate de specificul local de producție“ (?!), indicație completată apoi cu alta, care departe de a-l lămuri pe bibliotecar poate cel mult să-l lase nedumerit: „Să fie prezentate cărțile care pretind un studiu mai aprofundat (volumele ce par inaccesibile la prima vedere, deși cuprind elemente practice de muncă)“ (??!) Pentru cine „par“ inaccesibile aceste cărți? Cui să fie prezentate astfel de cărți? Agromonilor, medicilor veterinari, sau îngrijitorilor de animale?

Scrisoarea metodică nu-i lămurește pe bibliotecari nici în legătură cu consfătuirile cu cititorii, — ce teme să fie alese pentru aceste consfătuiri, ce bibliografie să se popularizeze, unde și cum să fie organizate consfătuirile etc. —, limitându-se la aceeași generalitate: „Se indică o carte (de ce nu și mai multe? n.n.) specifică producției spre a fi studiată din timp...“

Aceste câteva spicuiți, relevă una din lipsurile materialelor metodice: vorbindu-se despre o activitate „concretă“ se dau în drumări abstracte, generale, și ca atare formale.

Dacă colectivul metodic al bibliotecii regionale Banat vrea într-adevăr să ajute în mod concret bibliotecile de la sate, va trebui să se străduiască ca materialele metodice să fie redactate cu spirit de răspundere și nu formal, să întocmească prezentări și recenzii de cărți social-politice și de agricultură, să descrie cum se organizează consfătuirile cu cititorii pe teme bine precizate, să dea indicații metodice corespunzătoare cu sarcinile care stau în fața bibliotecarilor, privind munca de lărgire și consolidare a sectorului socialist al agriculturii.

Materialele metodice întocmite de bibliotecile regionale nu acordă atenția cuvenită

tuturor problemelor care stau în fața bibliotecilor de la sate. Ne referim din nou la o scrisoare metodică. Biblioteca regională Galați a dat indicații concrete, bazate pe o cunoaștere temeinică a problemelor economice ale regiunii, în legătură cu munca cu cartea în direcția întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor agricole colective. Dar în același material, scapă din vedere o altă sarcină importantă trasată de Congresul al III-lea al P.M.R. și de Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961 și anume încheierea procesului de colectivizare. Nici Biblioteca regională Iași, nici celelalte biblioteci din regiunile unde această sarcină este la ordinea zilei, nu s-au preocupat de întocmirea unor materiale metodice mai ample, prin care să indice modul cum trebuie organizată popularizarea cărților despre realizările gospodăriilor agricole colective și agitația vizuală (tabele comparative, grafice, etc.) pentru lămurirea țăranilor muncitori asupra superiorității gospodăriei agricole colective.

★

Bibliotecile de la sate așteaptă materiale variate ca tematică, întocmite cu grijă și trimise la timp. Este o cerință legitimă, dacă avem în vedere sarcinile multiple ce le au și pe care — putem afirma — majoritatea bibliotecarilor comunali și sătești se străduiesc să le rezolve cât mai bine.

Pentru elaborarea unor materiale metodice substanțiale, bine documentate, care să orienteze activitatea bibliotecilor în problemele actuale ale construcției socialiste, este necesară cunoașterea documentelor partidului nostru, a hotărârilor organelor locale de partid, studierea temeinică a economiei raioanelor și comunelor din regiune. Contactul direct și permanent cu bibliotecile și celelalte instituții culturale, oferă metodiștilor posibilitatea de a cunoaște temele concrete ce trebuie abordate în materialele metodice, și în cele mai multe cazuri, metodele cele mai bune pentru ridicarea nivelului activității bibliotecilor, legarea acestei activități de problemele concrete ale construcției socialiste. Dar activitatea metodică nu se poate limita la simplul rol de înregistrare a experienței

înaintate în munca cu cartea. Metodistul trebuie să fie un element activ, care prin pregătirea și cunoștințele sale să ajute efectiv bibliotecile în muncă, să sugereze noi forme de organizare a activității bibliotecii, să vină cu inițiativa sa în sprijinul bibliotecilor. Materialele metodice elaborate din birou, fără o participare vie a metodistului la activitatea bibliotecilor, nu vor ajuta nimănui. Organizând el însuși activitatea bibliotecilor pe care le îndrumă, transformându-le în biblioteci cu activitate model, metodistul va avea ce să scrie în materialele metodice. Acestea sînt condiții importante pentru îmbunătățirea muncii metodice.

Lipsurile semnalate în munca de elaborare a materialelor metodice, dovedesc și faptul că secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale au scăpat din vedere problemele de conținut ale muncii metodice, n-au controlat felul cum își deslășoară munca metodiștii care răspund de întocmirea acestor materiale. Ele vor trebui să acorde atenția cuvenită întăririi secțiilor metodico-bibliografice cu bibliotecari bine pregătiți, care să aibe un contact permanent cu bibliotecile din regiune și să le ajute în muncă. În atenția secției de învățămînt și cultură a sfatului popular regional Suceava va trebui să stea completarea schemei personalului de la biblioteca regională.

trecîndu-se totodată și la organizarea secției metodico-bibliografice.

Nu mai puțin important este și rolul serviciului metodico-bibliografic al Bibliotecii Centrale de Stat, care trebuie să îndrumeze activitatea bibliotecilor regionale și să acorde tot sprijinul ridicării nivelului muncii metodice. Acest serviciu nu primește, decît sporadic, materialele de îndrumare, întocmite de bibliotecile regionale.

Ar fi însă deosebit de util ca fiecare bibliotecă regională să trimită materialele pe care le întocmește serviciului metodico-bibliografic al B.C.S. Aceasta să le studieze cu atenție și cele mai bune materiale să le trimită celorlalte biblioteci regionale.

S-ar ajunge astfel la un schimb de experiență deosebit de util, care să ducă la o mai mare varietate a materialelor metodice și bibliografice, la creșterea exigenței fiecărei biblioteci regionale față de calitatea propriilor materiale.

Bibliotecile regionale dispun de condiții din ce în ce mai bune pentru ca să asigure întocmirea unor materiale metodice bune, prin care să propage experiența înaintată a muncii cu cartea. Folosind din plin toate mijloacele ce le au la îndemînă, străduindu-se să-și îmbunătățească continuu munca, bibliotecile regionale vor participa mai activ la transformările înnoitoare ale socialismului.

Din activitatea bibliotecilor de casă

În orașul Cluj funcționează 34 de biblioteci de casă, conduse de cadre destoinice ca Gézà Illyés, Zsófia Lengyel, Zoe Preda și alții. Activitatea acestor biblioteci a fost în anul acesta deosebit de activă, soldîndu-se cu rezultate frumoase.

Bibliotecile de casă, din cartierele mărginașe ale orașului au urmărit în special popularizarea și răspîndirea cărții agrozootehnice.

Astfel, în carierul Hoștăjeni, unde funcționează bibliotecile de casă nr. 9 și 29, — au fost incluse în planurile de lectură următoarele lucrări: *Cum am obținut recolte mari de legume* de Ion St. Vasile, I. Folescu și I. T. Spiloiu, *Cum putem obține legume proaspete în tot cursul anului* de I. Maier, etc.

Biblioteca de casă nr. 13 din cartierul Dimbul Rotund a desfășurat o variată activitate cu cartea, din care menționăm: întâlniri cu scriitorii clujeni Veres Zoltan și Fodor Sándor, lecturi în grup din broșurile editate de S.R.S.C., conferințe educative pe teme ca *Locul tinerei țete în societate*, *Cum trebuie să trăim într-o țară socialistă*, recenzii de cărți de literatură beletristică etc.

Muncind cu dragoste și rivnă, bibliotecarii de casă din orașul Cluj aduc un prețios aport în procesul de culturalizare a maselor.

DOINA BANU
Biblioteca regională Cluj

Din activitatea bibliotecilor Regiunea Dobrogea

ÎN PREAJMA NOII ETAPE A CONCURSULUI BIENAL

Concursul „Biblioteca în slujba construcției socialiste”, desfășurat în anul trecut, ne-a dovedit printre altele ce realizări importante se pot obține atunci când activitatea bibliotecilor constituie o preocupare permanentă a sfaturilor populare. Concursul bienal ne-a arătat mai evident ca pînă la începerea lui, necesitatea de a ne ocupa mai mult de asigurarea unor cadre bine pregătite și cu dragoste pentru munca de bibliotecă, precum și asigurarea unei îndrumări și contact permanent cu bibliotecile din regiune.

La propunerea Secției de învățămînt și cultură a Sfatului popular regional Dobrogea, Comitetul executiv a adoptat un plan de măsuri menit să mențină și să dezvolte starea de emulație creată de concurs și care să determine fiecare sfat popular să se ocupe de munca cu cartea ca de o sarcină permanentă. Astfel la începutul acestui an, s-a analizat modul cum se desfășoară munca cu cartea de către toate sfaturile populare din regiune și s-au adoptat planuri de muncă. Au fost organizate la regiune cursuri de 15 zile pentru bibliotecarii sătești, iar pentru a îmbunătăți munca metodică a bibliotecilor raionale s-a

organizat un concurs regional între bibliotecile raionale. Pentru biblioteca regională s-au creat condiții mai bune de lucru, mărindu-se fondurile necesare aprovizionării cu cărți, cu mobilier și pentru deplasările în regiune. A fost întărită secția metodică a bibliotecii regionale și s-a aplicat în toată regiunea sistemul de salarizare stimulativă, după rezultatele muncii.

De asemenea, s-a dat o mare atenție contactului direct cu bibliotecile fruntașe. Seminarile raionale cu bibliotecarii au avut loc cu regularitate, organizîndu-se cu ocazia acestora mai multe acțiuni practice și schimburi de experiență.

Una din acțiunile care s-a bucurat de o mare atenție a fost introducerea și aplicarea în toate bibliotecile a fișierului pe profesii, ceea ce înseamnă, după părerea noastră, un pas înainte pe linia apropierii muncii cu cartea de sarcinile economice și în același timp un salt calitativ în munca cu cartea la sate.

Măsurile luate de Sfatul popular regional Dobrogea, la indicația Comitetului regional de partid, au făcut ca activitatea cu cartea în regiune să-și mențină nivelul atins în concursul bienal și să înregistreze creș-

Aspect din sala de lectură a
Bibliotecii regionale Dobrogea.

teri. Astfel, analizând rezultatele obținute în primul semestru al acestui an, comparativ cu anul trecut, constatăm o creștere atât la numărul de cititori cit și la cel al cărților citite. Numărul cititorilor pe întreaga regiune la bibliotecile din sistemul Ministerului Învățământului și Culturii a crescut față de aceeași perioadă a anului trecut cu 15.290, iar al cărților citite cu 76.649. A crescut de asemenea și indicele de citire. În general, s-au menținut cititorii înscrși la bibliotecile în anul trecut, realizându-se astfel un pas serios pe linia permanentizării cititorilor și s-au făcut progrese evidente în îndrumarea lecturii acestora.

Rezultatele obținute de bibliotecile din regiunea noastră au confirmat justetea concluziilor trase de conducerea Ministerului Învățământului și Culturii, cu prilejul consfătuirii pe țară la încheierea concursului bienal din anul trecut.

În prezent am trecut la aplicarea planului muncii culturale în perioada de iarnă, care va determina rezultatele muncii în anul viitor și respectiv în cadrul concursului bienal ce va începe la 1 ianuarie 1962.

Dintre măsurile preconizate menționăm: Terminarea procesului de înființare a noi bibliotecile comunale, astfel ca la sfârșitul anului 1961 să avem bibliotecile comunale în toate comunele din regiune; perfecționarea prin cursuri scurte, de 15 zile, a tuturor bibliotecarilor sătești pînă la 1 februarie 1962; generalizarea experienței bibliotecilor fruntașe și în primul rînd a lișierului pe profesii. Paralel cu ridicarea nivelului muncii cu cartea în toate bibliotecile din regiune, ne-am propus organizarea în fiecare raion a cel puțin unei biblioteci comunale și a unei biblioteci sătești cu activitate și condiții de muncă-model, la care se vor organiza schimburi de experiență în primul trimestru al anului 1962.

În legătură cu îmbunătățirea activității cu cititorii-copii, ne-am propus organizarea secțiilor de copii pe lingă principalele biblioteci raionale și organizarea sub formă experimentală a secțiilor pentru copii la unele biblioteci comunale mai mari.

Trimestrial se vor organiza consfătuirii regionale cu bibliotecarii, la cite un raion. Consfătuirile vor fi precedate de un control al participanților la consfătuire timp de două zile la bibliotecile din raionul unde are loc consfătuirea.

Acestea sînt citeva din măsurile de viitor, în vederea pregătirii condițiilor pentru noul

concurs între biblioteci. Fără îndoială că rezultatele vor fi concretizate în creșterea numărului de cititori și a cărților citite și în ultimă analiză, prin contribuția bibliotecilor la realizarea sarcinilor politice și economice trasate de partid pentru anul 1962.

Eforturile noastre sînt îndreptate spre apropierea muncii cu cartea, într-o măsură și mai mare, de întărirea economică și organizatorică a G.A.C. Anul 1962 va fi pentru activiștii culturali, pentru bibliotecile de toate categoriile, un nou prilej de afirmare a rolului deosebit de însemnat pe care știința și cultura îl au în lupta pentru desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră.

DUMITRU FĂLTICEANU
șef adjunct al Secției de învățămînt și cultură
a Sfatului popular regional Dobrogea

Gratic înfățișînd creșterea numărului de cititori și al cărților citite în bibliotecile din regiunea Dobrogea (comparativ anii 1955 și 1960).

FIȘIERUL PE PROFESII, INSTRUMENT DE BAZĂ ÎN ÎNDRUMAREA LECTURII COLECTIVIȘTILOR

Incheierea procesului de colectivizare a agriculturii în regiunea Dobrogea la sfârșitul anului 1957 a ridicat în fața bibliotecarilor de la sate, problema adoptării unor metode noi de muncă, corespunzătoare sarcinilor privind consolidarea și dezvoltarea economică și organizatorică a gospodăriilor agricole colective.

Dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor agricole colective duce la crearea și extinderea diferitelor ramuri ale producției agricole: sectorul zootehnic, viticultura, pomicultura, legumicultura, apicultura etc. Pentru a obține rezultate cât mai bune, colectivii care au fost repartizați să lucreze în aceste sectoare de muncă, încep să se specializeze, rămânând să lucreze în permanență în ramura respectivă.

Ținând seama de diviziunea muncii în gospodăriile colective, secția metodică a bibliotecii regionale și bibliotecile raionale s-au străduit să găsească metode noi de îndrumare a lecturii cititorilor, pentru a sprijini specializarea colectivităților, ridicarea nivelului lor profesional. Astfel, s-a trecut la întocmirea de panouri bibliografice, care au fost expuse în locurile mai populate din localitate, alise bibliografice tematice expuse la locul de muncă al colectivităților, s-au organizat, conștătuiri în cititorii dintr-un anumit sector de activitate etc.

Spre sfârșitul anului 1960 unele biblioteci comunale din regiune, au început să introducă o nouă metodă de îndrumare a lecturii colectivităților, care să-i ajute la ridicarea nivelului profesional: *fișierul pe profesii*.

La început unele biblioteci comunale din regiune au organizat fișierul pe profesii numai pentru colectivitățile din sectorul zootehnic, ca apoi să-l lărgescă, cuprinzând și colectivitățile din toate sectoarele de producție ale gospodăriei colective.

Ce este fișierul pe profesii?

Fișierul pe profesii este un instrument important de îndrumare a lecturii colectivităților, care se bazează pe studiul organizării muncii în gospodăria agricolă colectivă. Fișierul se alcătuiește din fișe obișnuite de catalog, pe fiecare fișă în parte înscriindu-se următoarele elemente: numele și prenumele colectivității, profesia (respectiv: sectorul unde lucrează) și numărul fișei de cititor. În afară de acestea, se întocmesc și fișe di-

vizionare pe care se înscriu toate profesiile existente în gospodăria agricolă colectivă. Bibliotecarul așază fișele divizionare în ordinea alfabetică a profesiei înscrisă pe fiecare fișă în parte. Fișele divizionare se vor succeda astfel: 1) apicultor; 2) legumicultor; 3) etc... În cadrul fiecărei diviziuni, respectiv după fiecare profesie, se aranjează fișele colectivităților în ordine alfabetică. Bibliotecarul capătă astfel o evidență pe profesii (fișierul pe profesii) a tuturor colectivităților.

Urmează apoi o nouă fază a muncii sale și anume: confruntarea fișelor de cititor cu fișierul pe profesii. Pe fișa din fișierul pe profesii se trece numărul fișei cititorului (pentru colectivitățile care sînt cititori ai bibliotecii). În felul acesta bibliotecarul își dă seama din care sector de producție există cei mai mulți cititori și în raport cu cele constatate își organizează activitatea în viitor.

Fără îndoială că mai întii bibliotecarul caută să atragă cât mai mulți colectivități la bibliotecă, lucru pe care l-au reușit multe biblioteci din regiunea noastră.

Fișierul pe profesii și îndrumarea lecturii

Urmează apoi o altă fază, care după părerea noastră, este cea mai importantă latură a muncii oricărui bibliotecar: îndrumarea lecturii cititorilor în raport cu profesia și pregătirea lor. Pentru a putea rezolva această problemă, bibliotecarul trebuie să cunoască fondul de cărți din bibliotecă, pregătirea generală și profesională a cititorului și sarcinile economice ale fiecărui sector de producție în parte.

Cunoscînd aceste elemente, bibliotecarul trece la întocmirea planurilor individuale de lectură, care în cele mai dese cazuri se scriu pe verso fișei din fișierul pe profesii. Unele biblioteci însă întocmesc planuri individuale de lectură pe foi de hirtie pe care le atașează la fișa de cititor sau chiar pe ultima parte a fișei cititorului, care de regulă, bibliotecarii nu o completau niciodată.

Planurile individuale de lectură ale cititorilor, se întocmesc întotdeauna în raport cu elementele arătate mai sus și numai după ce bibliotecarul a discutat cu cititorul respectiv. Desigur că în planurile individuale de lectură, bibliotecarul trece mai întii cărțile legate de profesia cititorului, fără a neglija cărțile și din alte domenii care vor

ajuta la pregătirea multilaterală a cititorului. Spre exemplu: în planul individual de lectură al colectivității Constantin Girip, îngrijitor de oi la G.A.C. Basarabi, sint recomandate cărți ca: *Desăvârșim construcția socialismului*, *Ce știm despre Univers*, *Soarta unui om* de M. Șolohov, *Mîrea Cocor* de M. Sadoveanu, *Cum am obținut producții mari și de calitate de lînă*, *Cum se transformă oile cu lînă groasă în oi cu lînă fină și semi-fină* de Gh. Posea, *Ingrășarea oilor la pășune și în stabulație* de I. V. Hadanovici și F. N. Iancenco, *Bolile de creștere a mieilor* de T. Bugeac etc.

Cînd cititorul vine la bibliotecă să împrumute o carte, bibliotecarul urmărește planul individual de lectură, străduindu-se să împrumute cititorului în primul rînd cărțile recomandate în plan. Pentru a avea o evidență a cărților citite din planul individual de lectură, bibliotecarul bifează titlurile cărților împrumutate. Există cazuri cînd cititorilor nu li se pot împrumuta cărțile recomandate în planul individual de lectură, ele fiind împrumutate altor cititori sau se găsește în prea puține exemplare. În aceste situații, cititorilor în cauză li se împrumută alte cărți decît cele recomandate în planul individual de lectură, dar pe aceeași temă.

○ mai strînsă legătură cu producția

Prin organizarea fișierului pe profesii, bibliotecarii desfășoară o muncă de conținut, reușesc să se orienteze mai bine în completarea fondului de cărți și leagă mai strîns activitatea lor de zi cu zi de îndeplinirea sarcinilor politice și economice ce stau în fața oamenilor muncii din localitatea respectivă.

În perioada anterioară organizării fișierului pe profesii existau o serie de biblioteci care desfășurau o muncă superficială, deoarece nu cunoșteau sarcinile planului de producție al G.A.C., cărțile de specialitate care îi pot ajuta pe colectivități în rezolvarea acestor sarcini, iar despre mulți colectivități nu cunoșteau sectorul de producție în care lucrează.

Organizînd fișierul pe profesii pentru cititorii maturi de la sate, care cu excepția lucrătorilor din S.M.T. și G.A.S. sint în general țărani colectivști, bibliotecarii au trebuit să cunoască temeinic cifrele din planul de producție al G.A.C. pentru fiecare sector în parte. Aceste cifre sint popularizate în cadrul bibliotecilor pe panouri, ca de pildă: *Pentru ce luptă colectivștii noștri în anul 1961*, *Să realizăm planul de producție pe anul 1961*, *Să cunoaștem și să luptăm pentru îndeplinirea planului de producție al G.A.C.*

Tot pentru a cunoaște și populariza planul de producție al gospodăriei colective, unele biblioteci comunale extrag sarcinile de plan ale fiecărui sector în parte, pe care le transcriu pe fișa divizionară din fișierul pe profesii. De exemplu: la biblioteca din Poarla Albă, pe fișa divizionară care indică grupul de cititori colectivști din sectorul „îngrijirea și creșterea oilor” sint transcrise cifrele referitoare la producția de lapte și lînă pe cap de oaie ce va fi realizată. Bibliotecara acestei biblioteci (tovarășa Ana Arvente) se interesează în permanență de stadiul îndeplinirii sarcinilor din planul de producție al gospodăriilor colective. Ea înscrie pe fișele divizionare, alături de cifrele de plan și realizările.

Fișierul pe profesii și îndrumarea lecturii pe baza lui îi obligă pe bibliotecari să cunoască îndeaproape fondul de cărți și să-l completeze în permanență. Aceasta ne-a dovedit-o și faptul că după organizarea fișierului pe profesii, trecînd la întocmirea planurilor individuale de lectură, mulți bibliotecari au trimis bibliotecilor raionale și bibliotecii regionale cereri precise de cărți. De exemplu: biblioteca din comuna Rasoava, raionul Medgidia, a solicitat cărți în legătură cu ingrășarea porcilor, întrucît gospodăria colectivă din localitate și-a propus în acest an sarcini sporite pe linia contractării porcilor. Biblioteca din Siliștea a solicitat cărți legate de creșterea vițelilor, iar cea din Cerna, (raionul Măcin), mai multe exemplare din titlurile referitoare la creșterea păsărilor.

Unele biblioteci ca cele din M. Kogălniceanu, Tulcea, Medgidia, Topologul, Cerna, Pantelimonul de Sus etc. au organizat fondul de cărți agrozootehnice în raport cu sectoarele de producție ale gospodăriilor colective. Alte biblioteci comunale au organizat biblioteci mobile la locul de muncă al colectivștilor, unde se găsește cu precădere cărți legate de munca zilnică a colectivștilor din sectorul respectiv.

★

Rezultatele organizării fișierului pe profesii nu s-au lăsat așteptate. Astfel, în anul acesta, bibliotecarii cunoscînd sarcinile de producție ale gospodăriilor colective, locul de muncă al fiecărui colectivșt în parte, rezultatele obținute de colectivști în realizarea sarcinilor de plan, fondul de cărți din bibliotecă — conținutul muncii cu cartea s-a îmbogățit, slujind cu precădere la întărirea economico-organizatorică a G.A.C., sarcina permanentă și cea mai de seamă a bibliotecilor publice din regiunea noastră. De asemenea, a crescut și procentul de cuprindere a populației la lectură. Aceasta o reflectă cifra de 76.013 cititori înscriși

in semestrul I al acestui an la bibliotecile comunale față de 65.000 cititori înscrși în semestrul I al anului trecut. Și cifra cărților citite în bibliotecile comunale a crescut în acest semestru: 363.205 de volume față de 320.800 în semestrul I al anului trecut.

Biblioteca comunală Rasova organizând fișierul pe profesii a reușit numai în semestrul I 1961 să formeze cititori ai bibliotecii 313 țărani colectivști față de 490 în întreg anul 1960. Îndrumând atent lectura colectivștilor pe baza planurilor individuale de lectură, biblioteca a împrumutat în semestrul I al anului acesta cca. 1000 de cărți agrozootehnice, față de 1400 cărți agrozootehnice împrumutate pînă la sfîrșitul anului trecut.

Ne propunem să eliminăm pe viitor anumite aspecte de formalism care s-au manifestat la unele biblioteci în organizarea fișierului pe profesii. Convinși de eficiența acestei metode de îndrumare a lecturii cititorilor, vom căuta în viitor să o extindem și la celelalte grupe de cititori din cadrul bibliotecilor raionale și la biblioteca regională.

Rezultatele fișierului pe profesii vor fi și mai îmbucurătoare pe măsură ce această metodă va fi extinsă în cît mai multe biblioteci din regiune, aceasta de fapt fiind una din sarcinile importante ale secției metodice și bibliografice a bibliotecii regionale.

GHEORGHE POPESCU — OMER SINASI

ACCESUL LIBER LA RAFT ÎN BIBLIOTECA REGIONALĂ DOBROGEA

Față-n față cu raftul bibliotecii, cititorul se simte ca dinaintea unei porți largi deschise spre lumea cărților, unde îl așteaptă bibliotecarul pregătit să-i recomande cărți interesante și să-l servească. Prin metoda „raftului liber“, această „expoziție de mari proporții“, — cum e denumită pe drept cuvînt — bibliotecile își dezvăluie întreaga bogăție culturală, punînd în circulație și „cărți uitate“ din diferite motive.

Biblioteca regională Dobrogea a trecut la organizarea accesului liber al cititorilor la raft încă în septembrie 1957. Importanța practică a acestei metode nu a întârziat să se arate. În trei luni, biblioteca a înscrși cu 600 cititori mai mult; iar numărul cărților citite din literatura social-politică s-a dublat. Anii următori au dovedit că de necesară este noua metodă, pentru atragerea cititorilor. În 1958, de pildă, biblioteca număra 3625 cititori (numai la secția împrumut pentru maturi), difuzîndu-se 51.363 cărți, iar frecvența a crescut de la 22.132 cit era în 1957, la peste 30.000.

Noua metodă începea să se afirme și să fie mult apreciată în rîndul cititorilor, care-și puteau alege singuri cărțile direct din fondurile bibliotecii. Ținînd seama de acest lucru, s-a lărgit și spațiul destinat raftului

liber cu încă două încăperi, organizîndu-se în așa fel fondul de cărți, încît cititorii să pătrundă ușor în toate încăperile și să vadă toate grupele de literatură (de exemplu: se trece în revistă fondul de cărți social-politice, știință, istorie, geografie și literatură beltristică). La secția de împrumut pentru maturi lucrează bibliotecarii bine pregătiți care se preocupă în permanență de îmbunătățirea accesului liber. Pentru a evidenția anumite grupe de cărți importante prin lectura lor, s-au amenajat expoziții tematiche, din cărțile: social-politice, de popularizare a științei, biografii ale oamenilor de seamă etc.

Fața de anul 1955 cînd numărul cititorilor era de 1900 și al cărților citite de 22.000, astăzi biblioteca numără peste 2800 cititori cu o frecvență medie zilnică de 140 cititori, care pot fi serviți mult mai ușor și ale căror cereri se satisfac mult mai repede. În 1960, secția împrumut maturi a înregistrat 3700 cititori, dintre care 20% muncitori, iar numărul cărților citite a ajuns la 55.000 volume. Aplicînd noua metodă bibliotecarii pot răspunde cu promptitudine cererilor concrete ale cititorilor.

Și în condițiile raftului liber, îndrumarea lecturii rămîne la fel de importantă. Iată ce declară tovarășa Elena Cîm, responsabilă secției împrumut maturi, care se ocupă direct de îndrumare:

„Organizarea accesului liber al cititorilor la raft ne-a dat posibilitatea să ne apropiem mai mult de cititor, să eliminăm din atitudinea noastră aerul oficial și să devenim

Cititori alegîndu-și cărți la raftul liber al bibliotecii comunale Basarabi, raionul Medgidia.

prieteni și sfătuitoii cititorilor. Indrumarea lecturii se impune ca element de baza la raftul liber, pentru formarea cititorilor, pentru orientarea lecturii lor”.

Cită dreptate are bibliotecara ne-o dovedește și marturisirea tovarășului Florin Andrei, cititor activ al bibliotecii:

„Mi-a plăcut să citesc de mic copil. Și am citit mult. Dar am ajuns la o vîrstă cînd recitînd anumite cărți îmi dau seama că abia acum le înțeleg. De ce? Pentru că la vîrsta cînd am început să citesc mi-a lipsit orientarea, mi-a lipsit indrumarea, elemente pe care azi le găsesc cu prisosință în cadrul Bibliotecii regionale din orașul Constanța”.

Pentru indrumarea lecturii cititorilor, există în permanență un bibliotecar care cunoaște bine fondul de cărți și-l poate iniția în lectură pe cititorul nou care vine pentru prima dată în contact cu bogăția de cărți. Uneori, în fața raftului, cititorii mai vechi devin ei înșiși consultanți, purtînd discuții cu alți cititori despre cărțile citite. De multe ori în lișele unor cititori au fost înscrise cărți recomandate de profesorul Savel Crihan, de muncitorii Stelian Spinu și Gheorghe Tulanciuc sau de gospodina Victoria Niță.

Această formă de servire devine din ce în ce mai utilă nu numai pentru cititori, dar și pentru bibliotecari, care se pot ocupa îndeaproape de rezolvarea cerințelor cititorilor. Plăcut impresionați au rămas citiva din cititorii activi ai bibliotecii care, negăsind o carte anumită, prin indrumările bibliotecarului și prin consultarea directă a raftului și-au putut înlocui cererea cu alta carte. Și totuși, dacă uneori cititorii nu găsesc cărțile solicitate, acestea fiind împrumutate, primesc acasă cărți poștale-afiș, prin care bibliotecarul le face cunoscut că au fost reținute cărțile dorite.

Adunînd impresii după impresii și ca cititor și ca bibliotecar, ajungî la o singură concluzie: raftul liber are o importanță covârșitoare.

„Sînt cititor vechi al bibliotecii — ne spune tovarășul Vasile Făgărășanu. De obicei solicitam un singur gen de cărți: cele de călătorie. Dar niciodată n-am citit atât de mult și de variat, ea acum cînd mi s-a dat posibilitatea „să călătoresc” și în mijlocul cărților. Mă simt bine în lumea lor”.

Sînt mulți cititori însă, care consideră că fondul de cărți expus la sălile cu acces liber la raft este foarte mic în raport cu cerințele lor crescînde. E adevărat că raftul liber nu prezintă și nici nu poate cuprinde întregul fond de cărți al bibliotecii. Unele cărți se află la cititori, altele la legătorie. De aceea, cataloagele bibliotecii rămîn un

Una din sălile cu acces liber la raft a secției de împrumut pentru mături a Bibliotecii regionale din Constanța.

instrument prețios de informare completă și exactă, fiind astfel indispensabil cititorilor.

Allueta crescînd la „raftul liber” al bibliotecii noastre, ne-a determinat să mai facem o încercare, care pînă acum se bucură de succes. Prin așezarea bibliotecii, secția împrumut se învecinează cu secția tehnică. Pentru popularizarea fondului de cărți tehnice, am deschis ușile care separam cele două secții și, deși secția tehnică și-a păstrat caracterul independent în cadrul bibliotecii, s-a alăturat raftului liber. Cititorul are astfel mai mult spațiu și mai multe domenii de cercetare. Este tentat ca la plecare să înscrie în fișa sa, alături de o carte de literatură beletristică sau de istorie și o carte tehnică.

Indiscutabil, în condițiile raftului liber, trebuie să existe o preocupare sporită pentru organizarea cît mai perfectă a muncii cu cartea. Acest lucru preocupă pe toți salariații bibliotecii noastre, care fac continuu propuneri de îmbunătățire a muncii. Rezultatele ce s-au obținut prin accesul liber al cititorilor la raft ar fi fost mai bune, dacă s-ar fi introdus stelaje tematice, expoziții tematice de cărți, fișierul noutăților, liste de recomandare sau adnotări cu conținutul cărților ce prezintă interes deosebit pentru cititori, măsuri pe care colectivul bibliotecii și-a propus să le realizeze.

Accesul liber la raft prezintă un serios pas înainte în activitatea bibliotecii, dovedindu-și superioritatea față de vechiul sistem. De aceea el se bucură de aprecierea cititorilor.

Raftul liber corespunde întru totul sarcinilor care stau în fața bibliotecii, de a desfășura o activitate variată și atractivă pe linia propagării culturii socialiste și atragerii oamenilor muncii spre lectură.

CONSTANȚA CĂLINESCU
melodist

Cartea în slujba păcii

Sibienii — muncitori, funcționari, elevi, gospodine, militari —, după o zi de muncă rodnică s-au grăbit să-și ocupe din timp locuri în sala teatrului. Spectacolul? Ceva neprevăzut, care nu figura în bogatul repertoriu al Teatrului de Stat din Sibiu în actuala stagiune: rechizitoriul literar la cartea *Fabrica morții* de Ota Kraus și Erich Kulka. Mulți dintre cei prezenți citează cartea, în care sînt zugrăvite tablouri înfiorătoare de la Auschwitz și Birkenau. Alții, aveau s-o cunoască din rechizitoriul literar, ca apoi s-o citească.

★

În sală domnea o liniște neobișnuită. Cortina grea se dă înlături, dezvăluind pe scena fără decor un complet de judecată: președintele, (actorul Costel Rădulescu, artist emerit, laureat al Premiului de Stat) și încă două persoane. Au fețele grave, pe care citești revolta. Președintele, în cuvinte acuzatoare, amintește ororile din lagărele naziste de exterminare. Apoi, dă cuvîntul cititorului „supraviețuitor” de la Birkenau, ale căror mărturisiri însoțite de proiectarea groaznicelor imagini din carte, umplu de minie pe cei prezenți.

La chemarea „instantei”, primul martor (interpret: actorul Nicu Niculescu), apare la pupitru. Îi vine greu să reconstituie scenele trăite odinioară. „În perioada anilor 1942—1943 lagărul a devenit un adevărat laborator uman. Zilnic seoseau aici autocamioane cu care nefericiții noștri țărani erau transportați la camerele de gazare unde erau uciși...”

— Ce ne puteți spune în legătură cu camerele de gazare? — întreabă în continuare președintele, la care martorul răspunde:

— În camerele de gazare ale celor 4 crematorii, încăpeau cîte 8.000 de oameni de odată. Ele se umpleau din oră în oră. Numărul total al cuptoarelor era de 46. Au fost cazuri cînd deținuții încă de la sosirea în lagăr știau ce-i așteaptă și întrebau: „mergem la cuptor? ne ardeți?” Aceste întrebări rămîneau însă fără răspuns. Începea trierea. Bărbații coboriți din tren erau despărțiți de femei și copii. Un medic și un ofițer SS îi triau. Se uitau în fugă la fiecare și-i arătau cu degetul la dreapta sau la stînga, ceea ce însemna viață sau moarte. Copiii mergeau de la început la moarte, iar femeile care nu voiau să se despartă de copiii lor, mergeau cu ei la moarte...

Tabloul bestial înfățișat de martor zguduie profund pe cei din sală. Se aud murmure de revoltă, se văd ochi scâpărind de minie. Atenția și indignarea lor cresc odată cu „depozițiile” fiecărui martor (interpreți: actorii Paul Mocanu, Viorica Răchiță, Cornel Nicolescu și Angela Costache), care dezvăluie noi aspecte înfiorătoare din lagărele morții: bătaia pînă la istovire, carcerele groaznice fără pic de aerisire, lipsa aproape totală a hranei, muncile peste puterile deținuților, execuțiile în masă pentru cea mai mică abatere, experiențele bestiale făcute de medici pe corpurile deținuților folosiți drept cobai, torturile de nedescris ale copiilor, în special a celor de origine evrească și multe altele.

Martora 5 (Angela Costache) acuză vehement pe acția care după un plan meticolos au pus știința și tehnica în slujba asasinării în masă a oamenilor.

— Nu trebuie să uităm — răsună vocea martorei — că înainte de a fi gazate, victimele erau stoarse de ultima picătură de sîngă și asta, pentru marile trusturi ca: I. G. Farbenindustrie, Krupp, Siemens. De abia după ce deținuții se epuizau erau trimiși la gazare. Chiar și după moartea oamenilor, fasciștii au folosit părul, oasele, cenușa și grăsimea victimelor. Cine merge în aceste locuri înfiorătoare poate vedea stofe lucrute din părul luat de la femeile și bărbații din lagăr. Să nu uităm niciodată că fascismul prin tot ce a făcut este tot ce se poate mai rău, mai fioros, mai murdar. Fascism înseamnă moarte, distrugere, foamete, milioane de văduve și orfani, milioane de sinistrați. Să facem zid, să barăm calea unui nou război!

...Pe scena Teatrului de Stat din Sibiu răsună o voce puternică, dirză, chemîndu-i pe cei prezenți la apărarea păcii. Ea este ecoul voinței tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă, care spun un „NU” hotărît „fabricilor morții”, este o stavilă de netrecut împotriva focului pe care foștii patroni de la Auschwitz, Birkenau, Treblinka și Maidanek vor să-l aprindă din nou.

★

Prezentarea-model a rechizitoriului la cartea *Fabrica morții*, organizată de Biblioteca regională Brașov cu concursul celor mai buni actori, însoțită de imaginile proiectate cu epidiascopul, a constituit numai începutul acțiunii întreprinse de această bibliotecă, pentru popularizarea cărții în slujba păcii.

La prezentarea-model au fost prezenți pentru instructaj bibliotecarii din orașul și raionul Sibiu, precum și toți bibliotecarii șefi ai bibliotecilor raionale din regiune, cărora li s-au înmănat un număr suficient de exemplare șapirografiate ale textului rechizitoriului literar (pentru centrele cu populație maghiară, textul a fost tradus). În prezent acțiunea de prezentare a rechizitoriului se desfășoară cu succes în orașele, comunele și satele din regiunea Brașov.

Numeroși oameni ai muncii de toate vîrstele și profesiile, romîni, maghiari și germani care participă la această acțiune, ne îndreptătesc să concludem că această formă de prezentare a cărții militante, este bine-venită. De aceea vom continua și pe viitor să organizăm asemenea manifestări, contribuind cu posibilitățile muncii noastre la menținerea și întărirea păcii.

C. GRINDEANU

Biblioteca regională Brașov

Planul de muncă anual al unei Bibliotecii sindicale

Planificarea judicioasă a muncii este o cale sigură pentru obținerea unor importante succese în muncă. După un plan riguros și bine întocmit lucrează și toate bibliotecile noastre.

Pînă nu de mult, în bibliotecile sindicale nu se întocmeau planuri de muncă anuale, datorită unor greutăți specifice acestei activități. Preocuparea Consiliului Central al Sindicatelor pentru școlarizarea cadrelor de bibliotecari și îmbunătățirea permanentă a condițiilor de muncă, a creat posibilitatea ca din anul acesta toate bibliotecile sindicale să alcătuiască din timp planuri de muncă anuale, care să constituie un ghid permanent și un ajutor prețios în muncă de zi cu zi. Intocmirea unui astfel de plan este o sarcină dificilă care cere din partea bibliotecarului pricepere și perseverență.

Pentru planificarea muncii cu cartea trebuie să ținem seama în primul rînd de aplicarea și traducerea în viață a Hotărîrilor de partid și de stat, a Hotărîrilor Consiliului Central al Sindicatelor, a organelor locale de partid și sindicale.

De asemenea o condiție esențială în planificarea cu succes a muncii este formularea și orientarea obiectivelor de viitor pe baza experienței și rezultatelor obținute în anul care a trecut. În acest fel, biblioteca își va fixa sarcini privind dezvoltarea activității în anul ce urmează.

Biblioteca sindicală a Clubului C.F.R. din orașul Ploiești a întocmit încă de la începutul lunii noiembrie proiectul planului de muncă pentru anul 1962.

Pentru a-și clarifica cit mai bine sarcinile pentru anul viitor, tovarășa bibliotecară Eugenia Edroiu a studiat cu atenție ultimele documente de partid, oprindu-se în special

asupra capitolelor care se referă la munca cultural-educativă de masă. Bibliotecara a discutat cu directorul clubului asupra acțiunilor ce vor fi întreprinse în comun, cu inginerii din stația C.F.R. despre ultimele noutăți tehnice în domeniul căilor ferate, cu președintele Comitetului sindical despre sarcinile de producție pentru anul viitor, cu secretarul Comitetului de partid despre orientarea generală a obiectivelor planului de muncă și despre ajutorul pe care-l poate da biblioteca învățămîntului de partid. Edificîndu-se asupra celor ce are de făcut, tovarășa Eugenia Edroiu a convocat colectivul voluntar al bibliotecii și au fixat împreună obiectivele principale ale planului de perspectivă al bibliotecii: 1) contribuția bibliotecii la ridicarea nivelului politic și ideologic al oamenilor muncii prin popularizarea intensă și eficientă a operelor clasice ale marxism-leninismului, a documentelor și hotărîrilor de partid și de stat, ale Consiliului Central al Sindicatelor, ale organelor locale de partid și sindicale; 2) sprijinirea oamenilor muncii pentru însușirea unui înalt nivel tehnic și profesional, prin largă popularizare a cărților tehnice, cu specific feroviar, sprijinirea pătrunderii noului în procesul de producție, a mișcării de invenții și inovații; 3) răspîndirea cunoștințelor științifice, combaterea superstițiilor și misticismului, formarea cititorilor în spiritul concepției materialist-științifice despre natură și societate; 4) popularizarea largă a literaturii beletristice pentru dezvoltarea multilaterală a oamenilor muncii; 5) intensificarea muncii de masă cu cartea în rîndurile tineretului, femeilor și copiilor; 6) lărgirea sferei de cuprindere a oamenilor muncii în activitatea bibliotecii prin creșterea numă-

rului de cititori și a cărților citite; 7) îmbunătățirea muncii organizatorice și gospodărești în cadrul bibliotecii.

Obiectivele generale ale planului — așa cum le-a lăsat Biblioteca clubului C.F.R.-Ploiești — oglindesc orientarea justă a activității spre problemele cele mai importante ale muncii cu cartea.

Stabilirea liniilor conducătoare ale activității pentru anul care urmează este o condiție a reușitei și a îndeplinirii cu succes a sarcinilor ce stau în fața bibliotecii. Planul de perspectivă trebuie să oglindească concret întreaga muncă ce se va desfășura în bibliotecă. În acest scop fiecare obiectiv al planului de muncă constituie un capitol care trebuie dezvoltat în așa fel, încât să cuprindă sarcini și măsuri concrete pentru îndeplinirea la timp a obiectivelor propuse.

Astfel, la capitolul I al planului de muncă, care prevede ca obiectiv general popularizarea cărților de literatură politică, s-au formulat următoarele subdiviziuni:

a) Măsuri pentru completarea fondului de cărți politice cu ultimele apariții. Aici biblioteca a prevăzut achiziționarea completă a seriilor de opere și opere alese ale clasicii marxism-leninismului, a documentelor și hotărârilor partidului și guvernului, ale Consiliului Central al Sindicatelor, a diferitelor materiale din bibliografia cercurilor de învățămînt politic, precum și a unui important număr de cărți sindicale.

b) Pentru difuzarea cit mai largă a literaturii politice se vor organiza numeroase acțiuni de masă cu cartea ca de exemplu recenzii și prezentări de cărți noi, axate pe problemele politicii partidului nostru, ale luptei pentru pace și socialism, precum și o consfățuire cu cititorii pe tema *Coexistența pașnică — linia generală a politicii externe a statelor socialiste*, organizarea unei „săptămîni a cărții politice” în cadrul căreia se vor prezenta expuneri bibliografice, expoziții de cărți, panouri și liste bibliografice de recomandare. Biblioteca și-a propus să viziteze regulat cercurile de învățămînt politic, ducînd cu ea cărți și liste de recomandare;

c) Importante sînt măsurile prevăzute pentru popularizarea cărții sindicale. S-a stabilit astfel alcătuirea unor liste de recomandare, panouri și expoziții care se vor expune cu prilejul ședințelor de instruire a organelor sindicale. Vor fi sprijinite în primul rînd organele sindicale nou alese, iar întreaga activitate cu cartea sindicală va fi intensificată în perioada alegerilor sindicale.

d) Un alt paragraf al acestui capitol prevede alte numeroase acțiuni de masă cu cartea politică cu prilejul unor evenimente importante: o seară de întrebări și răspunsuri *Uniunea Sovietică construiește comu-*

nismul, un simpozion cu ocazia aniversării nașterii lui V. I. Lenin, o seară tematică *23 August 1944, cea mai mare sărbătoare națională a poporului român*, o seară literară *Tineretul, mîndria patriei!* — pentru sărbătorirea Comsomolului leninist etc.

Ca urmare a acestor acțiuni, biblioteca își propune să realizeze 2000 de cărți citite în domeniul social-politic. Planificarea acestei cifre mari pentru lectura cărții politice arată că în centrul atenției bibliotecarei va sta acest important obiectiv al planului și realizarea lui. Iar în momentul de față largă difuzare a cărții politice este sarcina principală a bibliotecilor.

Alcătuirea planului de muncă pe obiective și subdiviziuni — așa cum a procedat tovarăsa Eugenia Edroiu — este o muncă chibzuită și pozitivă. În acest fel planul de muncă cuprinde măsuri concrete orientate spre cele mai importante sarcini ale bibliotecii.

Aceleași subdiviziuni au fost folosite și la obiectivele următoare (2, 3, 4, 5) ale planului de muncă.

Pentru propaganda cărții tehnice, planul de muncă prevede ținerea unei legături permanente cu inginerul stației și inginerul regulatorului de circulație, pentru consultarea lor în vederea aprovizionării cu cărți tehnice noi cit și pentru organizarea manifestărilor de masă. Temele acțiunilor cu cartea tehnică ce vor avea loc anul viitor cuprind cele mai noi și mai acute probleme ale transportului feroviar, ca de exemplu consfățuirile trimestriale asupra unor cărți pe teme ca: *Introducerea iluminatului fluorescent la vagoanele cu călători*, *Importanța modernizării transporturilor și încălzirilor concentrate*, *Cauzele ruperii în exploatare a arcurilor de suspensie la vagoane*, *Cauzele provenienței locurilor plane și a brocurilor pe bandajele roților de vagoane*, *Originea materialului care formează brocurile*.

Prezentările de cărți, panourile și expozițiile vor căuta să răspundă și ele celor mai importante probleme ale muncii de zi cu zi a cefeștilor. Pentru reușita acestor acțiuni s-a prevăzut colaborarea strînsă cu Cabinetul tehnic și organizarea unor acțiuni comune. Contînd pe reușita și interesul stîrnit de aceste acțiuni deosebite, biblioteca și-a propus ca numărul cărților tehnice citite în 1962 să ajungă la 1600.

Desigur că numeroasele acțiuni cu cartea de popularizare a științei vor fi și ele interesante: o seară de întrebări și răspunsuri *Să ne explicăm fenomenele naturii*, expuneri bibliografice pe teme științifice, panouri, expoziții, colportaj.

Difuzarea literaturii beletristice, în special a literaturii noi realist-socialiste, care contribuie în mod nemijlocit la formarea și

educarea omului nou, este una din sarcinile importante ale bibliotecii. Planul de muncă prevede: recenzii, prezentări de cărți, concurs-ghicitoare, montaj literar-muzical, consfătuiri cu cititorii, seri literare, expoziții, panouri, liste de recomandare, — acțiuni variate și frumoase care vor contribui la citirea celor 8000 cărți beletristice cit și-a propus biblioteca.

În ce privește cititorii copii, tineretul și femeile, s-au prevăzut: stringerea legăturii cu școlile apropiate, atragerea unui profesor în colectivul bibliotecii, colportajul cărților pe la casele din apropiere, pentru atragerea unui număr cit mai mare de cititori și din membrii familiilor ceferiștilor. Și la acest capitol s-au înscris nenumărate manifestări de masă cu cartea.

La capitolul VI al planului de muncă — lărgirea sferei de cuprindere a oamenilor muncii — pe baza unei analize judicioase a cifrelor obținute în 1961 s-au hotărât următoarele: în anul 1962 biblioteca clubului C.F.R. va înscrie 2000 cititori, care au fost repartizați pe trimestre în felul următor: în primul trimestru al anului vor fi atrași 50% din cititori, adică 1000, în trimestrul II, 25%, adică încă 500 de cititori, trimestrul III — lunile de vară — nu prevede nici o cifră, iar în trimestrul IV, 25%, adică ceilalți 500 de cititori. Un accent deosebit se pune pe creșterea numărului de cititori din rindul muncitorilor.

În vederea atingerii acestor obiective, biblioteca și-a propus să organizeze lunar acțiunea *Cartea acasă la ceferist*, să acționeze responsabilii culturali din grupele sindicale pentru a crea grupe sindicale cu toți membrii cititori la bibliotecă, să inițieze încă 4 biblioteci mobile noi, să organizeze expoziții de cărți cu împrumut la locul de muncă.

Difuzarea cărții la locul de muncă este o sarcină importantă de care tovarășa Edroiu și-a propus să se ocupe în mod deosebit. În planul de muncă au fost înscrise astfel sarcini privind organizarea trimestrială a unor expoziții de cărți cu împrumut în toate secțiile care țin de biblioteca clubului.

O altă problemă importantă în acest capitol este mărirea indicelui de lectură. În

1961 indicele de lectură a fost 12 — iar planul pentru 1962 prevede creșterea lui la 14. Indicele de circulație al cărții va crește de la 0,65 la 1,12.

Tot la acest capitol sînt prevăzute și fondurile bănești: vor fi cumpărate cărți în valoare de 20.000 lei; suma este împărțită astfel ca în trim. IV prevederile bugetare să permită contractarea abonamentelor la publicațiile periodice pentru anul următor.

În sfîrșit, ultimul capitol al planului — munca organizatorică și gospodărească — prevede o serie de măsuri privind organizarea muncii. În anul 1962, tovarășa Edroiu își va alcătui un colectiv voluntar din 16 tovarăși, după cum urmează: colectivul muncii de masă cu cartea tehnică și economică; colectivul muncii de masă cu cartea științifică; colectivul muncii de masă cu cartea beletristică; colectivul muncii de masă cu copiii; colectivul muncii de masă cu tineretul; colectivul muncii de masă cu femeile; colectivul de agitație vizuală. Aceste colective vor cuprinde una pînă la trei membri. Sînt prevăzute în planul de muncă ședințe de instruire și de lucru ale colectivului obștesc, consfătuiri cu bibliotecarii bibliotecilor mobile pe teme *Organizarea și planificarea muncii de bibliotecă. Munca de masă a bibliotecii din secție. Îndrumarea lecturii cititorilor*, precum și analiza activității bibliotecii clubului.

Un alt punct al acestui capitol prevede alcătuirea catalogului sistematic și în acest scop abonarea la Biblioteca Centrală de Stat pentru primirea fișelor de catalog tipărite. Pentru înfrumusețarea sediului bibliotecii s-a prevăzut curățirea mobilierului și procurarea de noi obiecte și materiale necesare.

Planul de muncă anual fixează sarcini și termene în general pe trimestre sau maximum pe luni. De la cînd acest plan în planuri de muncă trimestriale și lunare, biblioteca își va fixa mai precis obiectivele, urmînd să îmbogățească planurile lunare cu noi măsuri care se vor face necesare pe parcurs.

S. MARIN

Organizarea lecturii extrașcolare a elevilor la o bibliotecă sătească

În școala elementară se pun bazele lecturii individuale. Încă de aici viitorul cetățean învață cum și ce să citească, ce să extragă dintr-o carte, cum s-o păstreze etc.

Lectura în afara clasei are o influență deosebit de puternică asupra formării personalității elevului. Ea contribuie la educația comunistă a elevului, la lărgirea orizontului său de cunoștințe și la îmbogățirea vocabularului și stilului său. Oricât de bine s-ar citi în clasă și oricât de perfect s-ar preda gramatica, elevii nu vor avea cunoștințele necesare în domeniul limbii române sau cei din minoritățile naționale, în domeniul limbii materne, dacă nu ar citi singuri cât mai mult și mai organizat.

Ținând seama de marea importanță educativă a literaturii în viața copilului, biblioteca are sarcina să-l ajute în direcția dezvoltării și orientării gustului pentru lectură.

În cele ce urmează vreau să vorbesc despre câteva considerente ce stau la baza muncii mele cu cititorii copii.

Lectura în afara clasei completează munca din clasă

Cititorii mei sînt elevi din clasele I—IV. Deci mă conformez întru totul acestei particularități de vîrstă, și de studii. Literatura, lărgind și adîncind citirea tematică din clasă, trebuie să fie organizată pe teme. De pildă, caut cărți legate de diferite sărbători naționale și muncitorești, cum sînt: 23 August, 30 Decembrie, 1 Mai, 7 Noiembrie, ș.a.m.d. În fiecare an, elevii se pregătesc cu învățătorii lor, pentru a organiza programe artistice cu prilejul sărbătoririi acestor evenimente. Punindu-le la dispoziție cărți legate de evenimentul respectiv, contribuî la munca depusă de școală. Din aceste cărți elevii pot să folosească materiale pentru scurtele lor referate din cadrul unității de pionieri, pentru articolele de la gazeta de perete etc.

Temele privitoare la științele naturii, geografie, istorie, pot fi de asemenea înso-

țite de lectură. Vorbindu-se despre sticlă, la clasa a IV-a, am dat elevilor cartea *Din tainele fabricării sticlei*, care le-a folosit foarte mult.

Copiii caută singuri cărți referitoare la temele sau problemele studiate în clasă, dorind să-și lărgescă cunoștințele. Lectura pe teme este folositoare, pentru că ajută procesul de învățămînt, întregind și dezvoltînd cunoștințele elevilor.

Bibliotecarul trebuie să îndrumeze lectura elevilor și s-o controleze

În calitatea mea de bibliotecară fac uneori în fața copiilor scurte prezentări de cărți sau a unor povestiri din cărți. Consider că e necesar acest procedeu, mai ales cu copiii de vîrstă mică, care citească cu plăcere o povestire după ce au ascultat-o în prealabil, fie chiar și în rezumat. Uneori povestesc numai o parte din povestire sau din basm, lăsînd ca elevii să caute a afla restul, prin lectură. Le zic

„V-am povestit pînă aici. Restul o să-l aflați voi singuri, citind cartea“.

Se poate ca în anumite situații, cartea să fie citită în colectiv, adică sub forma unui cerc al cititorilor. Ca bibliotecară, mă pregătesc și fac această citire. Și acest procedeu este o contribuție la îndrumarea lecturii, în sensul că popularizez cu această ocazie cartea, basmul sau povestirea, pe care o socotesc potrivită vârstei copiilor, clasei, ori particularităților psihice ale fiecărui copil.

Atunci cînd fac o astfel de citire în colectiv, mă pregătesc în prealabil; analizez caracterele personajelor, îmi notez punctul culminant, îmi precizez cadrul în care se petrece acțiunea etc. Iar pentru ca citirea să fie expresivă, caut să găsesc tonul potrivit, să schimb intonația și ritmul în raport cu conținutul, să subliniez pauzele psihologice și accentele logice. Timpul destinat atît pentru citire cît și pentru povestire, trebuie să fie dozat. Pentru elevii din clasele a I-a și II-a, mă limitez la 20—30 minute, iar pentru cei din clasele a III-a și a IV-a povestirea sau citirea durează pînă la o oră. O povestire lungă poate să nu fie citită în întregime. Întreruperea citirii într-un punct interesant este unul din procedeele care stimulează pe copii să citească singuri cartea.

Tot pentru îndrumarea lecturii micilor cititori, biblioteca alcătuiește liste de recomandare. În acest sens, încă de la începutul anului școlar, — pe baza programei de învățămînt pe care o cunosc, — fac un plan de lectură, în care sînt cuprinse cărțile recomandate pe grupe de vîrstă, adică pe clase, fiind defalcate apoi și pe elevi. Cunoscînd posibilitățile fiecărui cititor, atît cele intelectuale cît și cele psihice, recomand fiecărui elev cartea care i se potrivește. În controlul lecturii, folosesc mai multe metode. Iată două dintre ele:

a) *Discuțiile individuale.* Cînd se restituie cartea citită sau cînd se organizează o după-amiază de povestiri, cer elevului să-mi povestească pe scurt ce a înțeles din lucrarea respectivă. Pentru copii, acest fapt a devenit o obișnuință și de aceea caută să

citească cu atenție cartea, să aprofundeze conținutul celor citite, să aleagă și să povestească episoade vii, colorate. Ei caută să compare, la cerința mea, câteva povestiri, găsind trăsăturile care le aseamănă sau le deosebesc. Asemenea discuții dau posibilitatea de a obișnui pe copii să citească singuri.

b) *Tabelul de evidență.* La bibliotecă, se afișează un tabel cu numele elevilor și titlurile cărților recomandate. După ce cartea se citește, se bifează pe tabel titlul cărții sau se face un semn oarecare. Acest control se referă mai mult la cantitate. Tabelul fiind însă afișat pe perete, copiii care citesc mai puțin își dau silința să acorde mai multă atenție bibliotecii și vor împrumuta mai multe cărți.

Fiind mereu în legătură cu ceilalți învățători, le solicit să controleze, la rîndul lor, lectura elevilor, lucru care de altfel se și petrece.

Alegerea celor mai potrivite metode de muncă pentru popularizarea cărții

Nu mă grăbesc niciodată să aleg o metodă sau alta pînă ce nu mă edific bine asupra ei. Întotdeauna mă gîndesc dacă se potrivește copiilor.

Iată cîteva din metodele ce le folosesc în munca cu micii cititori:

de basm. Copiii vin la bibliotecă și ascultă basme citite de bibliotecară sau de cititorii artistici ai căminului cultural.

Audițiile la radio. În cadrul emisiunilor la radio, se popularizează adesea diferite cărți pentru copii sau sînt transmise emisiuni literare destinate, în special, copiilor. Întot-

de-auna adun copiii în jurul aparatului de radio și ascultăm împreună. După emisiune, discutăm pe marginea celor audiate.

Prezentările de cărți cu prilejul cărora așa cum am mai arătat, adun pe cititorii mici și le expun conținutul anumitor cărți, le citesc din ele fragmente sau le povestesc, cu scopul de a-i face pe copii să caute cu mai multă dragoste cartea respectivă și s-o citească cu interes.

Vitrinele cu cărți. Pun în vitrină cărțile noi apărute și potrivite copiilor. Ei le văd, în mintea lor se formează diferite imagini pe marginea desenelor de pe coperti ori din interior, îmi cer relații și apoi solicită cartea.

Concursurile literare. În colaborare cu cadrele didactice dau elevilor o anumită listă de cărți sau de povestiri, ce urmează a fi citite și pe marginea cărora formulez

apoi diferite întrebări referitoare la conținut. La concurs, cei care răspund cel mai frumos, primesc premii în cărți sau rechizite. Copiii se străduiesc să câștige locuri de frunte în cadrul concursului, de aceea citesc cu atenție lucrările recomandate.

Popularizarea cititorilor frunțași. La panoul școlii sînt popularizați acei elevi care au citit cele mai multe cărți. De asemenea și la gazeta de perete se scriu articole despre acești frunțași la citit. Fiecare elev vrea să se vadă pe panou sau la gazeta de perete, de aceea caută să citească cit mai mult, aprofundînd conținutul cărților.

★

Am arătat cîteva din considerentele care stau la baza organizării lecturii extrașcolare la biblioteca satească din Babșa. Împărtășindu-le celorlalți bibliotecari o fac cu încrederea că la rîndul meu voi primi observații prețioase și vom realiza un schimb de experiență care ne va ajuta să îmbunătățim munca de îndrumare a lecturii elevilor.

MARIA CICĂ

Biblioteca satească din Babșa (raionul Lugoj)

CĂRȚI NOI PENTRU COPII

GAIDAR, A. *Piatra cea fierbinte.* Traducere de Otilia Cazimir și N. Guma. Copertă și ilustrații de Coca Crețoiu. Buc., Editura tineretului, 1961. 96 p.

CAMILAR, E. *Stejarul din Borzești.* Ediția a III-a revăzută. Ilustrații de Ana Bișan. Buc., Editura tineretului, 1961. 20 p.

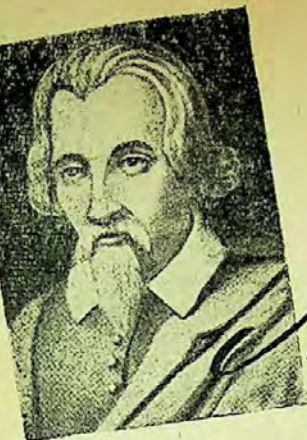
FĂTULESCU, ST. *Ghicitori.* Copertă și ilustrații de Alexe Alexandru. Buc., Editura tineretului, 1961. 40 p.

Înțeleptul și copilul — basme populare chinezești. Ilustrații de Silvia Cambir („Traista cu povești“). Buc., Editura tineretului, 1961. 64 p.

MAINESCU, T. *Bagaje ușoare* — cronici ritmate, ghicitori, epigrame. Ilustrații de A. Lucaci. Buc., Editura tineretului, 1961. 48 p.

SEVASTOS, M. *Istorisiri adevărate.* Ilustrații de Despina Ghinocastro. Buc., Editura tineretului, 1961. 72 p.

Michel Servet

martir al cugetării libere
(1511-1553)

Toate acestea s-au întâmplat în ziua de 27 octombrie 1553... Omul fusese pus la stîlp împreună cu cartea lui. Vreascuri și lemne — cărora li s-au dat foc — i se îngrămădeau la picioare. Rugul ardea, undeva la marginea Genevei. Și după ce s-au stins flăcările, n-au mai rămas decît oase, cenușă și iarbă pîrjolită.

...Tragicul sfîrșit al lui Michel Servet nu fusese decît încheierea unei vieți pline de zăbucium și furtună.

Născut la 29 septembrie 1511 în familia unui notar din Aragon, (satul Villa-Nueva), se numea Miguel Serveto y Reves. Acest nume și l-a preschimbât, mai târziu, în Michel Servet.

Profesorii apreciau foarte mult capacitățile tînărului Servet. În universitățile din Saragossa și Toulouse, Servet s-a evidențiat printr-o memorie uimitoare, o vie imaginație și o mare căldură sufletească. De asemenea, manifesta un viu interes față de tot ce era legat de carte, de redactarea ei, de prezentarea grafică și difuzarea ei. El venea în contact cu scriitori și artiști, cu modești meșteșugari și țărani, datorită lungilor călătorii pe care le făcea în calitate sa de secretar al duhovnicului împăratului Carol al V-lea.

Neostenitul cercetător se simțea atras de orașe și sate, de cîmpiile și pădurile Europei. Il preocupa filozofia panteiștilor care-l dizolvaseră pe Dumnezeu în natură, contemplîndu-l ca pe o sumă a legilor universului. În persoana lui Servet care lupta pătimaș pentru ideile primilor creștini, teoriile

antitrinității¹⁾ au găsit un original gînditor și publicist. Lucrarea lui *Despre greșelile treimii* (*De trinitatis erroribus* 1531) submina dogmatismul. În cartea *Două dialoguri despre treime și patru capitole despre adevărul împărăției lui Hristos* (*Dialogorum de Trinitate Libri duo. De justitie Regni Christi. Capitulo quator*), „fiul domnului” este umanizat.

Lucrările acestea au fost anatemezate de biserică și arse. Servet a fost silit să părăsească Germania și să se stabilească în Franța, sub numele de Michel Villeneuve. La Paris studiază, anatomia, matematica, astronomia, meșteșugul tipografic, medicina și se întîlnește cu Jan Calvin. La Lyon, în centrul umaniștilor tipografi, Servet redactează noua ediție a *Geografiei* lui Ptolemeu, citește lecții zețarilor, culege materiale privitoare la mișcarea de eliberare a meseriașilor. În același timp, savantul este preocupat de idealurile vremii sale vijelioase, însulețit de povestirile martorilor oculari despre soarta Comunei din Mînster.

Prigoana se intensifică. Servet caută adăpost și-l găsește la Viena, unde se ocupă cu medicina și pregătește cartea *Restabilirea creștinismului* (*Christianismi restitutio*).

Liberul cugetător proslăvea „îndurarea care ridică omul la dumnezeire, veșnică în ce privește caracterul său și care contribuie la atingerea perfecționării viitorului secol”.

Christianismi restitutio includea de asemenea pagini minunate care descriau siste-

¹⁾ Teorii care neagă dogmatismul sîntei treimi (trinitatea lui Dumnezeu).

mul circulației singelui în corpul omenesc. În tratatul religios, capitolul fiziologiei nu a apărut întâmplător. Servet — medicul — voia să folosească datele științelor naturale în scopul zdrobirii tezelor privitoare la „nemurirea sufletului” și trinitatea lui Dumnezeu.

Încercarea de a-și edita cartea, la Basel, nu a reușit. Negustorii de cărți Baltazar Arnollet și Wilhelm Hertd erau dispuși să publice lucrarea. Timp de trei luni, într-o căsuță de la periferia Vienei, s-a cules slova acestei lucrări. Manuscrisul se dădea la tipar, capitol cu capitol. Corectura o făcea Servet. După culegerea fiecărui capitol, autorul ardea paginile corespunzătoare ale originalului.

Tipărirea lucrării *Christianismi restitutio* s-a terminat la 2 ianuarie 1553. Cartea avea 734 pagini și a apărut într-un tiraj de 1000 exemplare. Tratatul cuprindea următoarele părți: „Șapte cărți despre treime”, „Trei cărți despre credință și justețea împărăției lui Hristos”, „Despre renașterea de sus și împărăția antihristului”, „Treisprezece scrisori către Calvin”, „Șaizeci de semne ale împărăției antihristului”.

O bună parte din tirajul acestei lucrări a fost trimisă la Lyon. Pe foaia de titlu nu era indicat numele autorului și localitatea în care s-a tipărit lucrarea. La sfârșitul tratatului figurau trei litere: M.S.V. Un exemplar al cărții a căzut în mîna lui Calvin care a descifrat cu ușurință că în spatele inițialelor se ascunde Michael Servetus Willanovannus.

Calvin, care îl ura pe Servet, a scris prin intermediul unor persoane interpușe că autorul acestei cărți subversive trăiește în eparhia Vienei. La 7 aprilie 1553, Michel Servet a fost arestat. Prietenii săi au organizat și izbutit, însă, evadarea lui. Tri-

bunalul, în lipsa ereticului, a hotărît la 17 iulie 1553 să ardă pe rug o păpușă care-l simboliza pe Servet și cinci pachete cu cărți.

În drum spre Italia, Michel Servet a vizitat Geneva, unde a fost identificat și potrivit indicațiilor lui Calvin, închis într-o cazemată, ca învinuit de ateism. Neînfricatul savant și-a apărat cu fermitate punctul său de vedere. Totuși biserica (romană, luterană și cea calvină) l-au condamnat ca eretic.

Opera sa *Christianismi restitutio* continua să fie arsă, pretutindeni unde era găsită. În acest domeniu, închiziția acumulasă o experiență de veacuri, oglindită în indexuri speciale. Dintr-un tiraj de o mie de exemplare, s-au păstrat din această lucrare numai trei. Unul din ele se află la Biblioteca Națională din Austria, altul la Biblioteca Națională din Paris.

În anul 1791, la Nürnberg, tratatul lui Servet a fost reeditat și pe foaia de titlu a fost trecut anul 1553. Ediția din Nürnberg se deosebește de cea de la Viena în ce privește compoziția, vignetele și tiparul.

La sfârșitul secolului al XVII-lea, englezul Wotton a apreciat ca deosebit de interesante afirmațiile fiziologice cuprinse în cartea *Restabilirea creștinismului* și a manifestat un viu interes față de soarta savantului spaniol.

În secolele al XIX-lea și al XX-lea au apărut monografii și articole în limbi europene, închinare lui Servet. În *Dialectica naturii*, Friedrich Engels a stabilit locul cuvenit savantului martir.

Întreaga omenire progresistă cinstește anul acesta memoria marelui savant, filozof, medic și umanist spaniol, de la a cărui naștere s-au împlinit 450 de ani.

M. E. PALKIN

DESPRE UNELE PROBLEME ALE CLASIFICĂRII ZECIMALE ȘI ALE CATALOGULUI SISTEMATIC ÎN BIBLIOTECILE REGIONALE ȘI RAIONALE

PAUL LANGFELDER

Fiecare bibliotecă care tinde să devină un puternic centru cultural de răspândire a cărții în rândul oamenilor muncii, nu se poate mulțumi cu mijloacele empirice de recomandare a cărților, bazate în cele mai multe cazuri pe memoria bibliotecarului, ci trebuie să posede un instrument precis și sigur, care să oglindească conținutul ideologic și științific al fondului de cărți. Un astfel de instrument este catalogul sistematic al bibliotecii.

Cu toate încercările și eforturile depuse timp de mai mulți ani, clasificarea zecimală a cărților și organizarea catalogului sistematic n-au găsit peste tot o rezolvare satisfăcătoare. Există biblioteci regionale și raionale în care catalogul sistematic — mai ales la grupele de probleme social-politice și ideologice — conține clasificări incomplete sau chiar eronate și, ca atare, nu numai că nu poate fi consultat cu folos, dar induce în eroare pe cititori. În unele biblioteci raionale, catalogul sistematic este mereu în „organizare”, iar cititorii sînt lipsiți de acest mijloc important de informare și documentare.

Datorită școlarizării prin care au trecut mulți bibliotecari — școala de 2 ani și diferite cursuri unde și-au însușit cunoștințe în domeniul clasificării zecimale — există posibilitatea de a remedia această situație. Se cere însă o muncă perseverentă, permanentă — nu sub forma unor „campanii” — și un control eficient atît din partea forurilor centrale cit și a celor locale. În mod obișnuit, bibliotecarii au multe de făcut în legătură cu muncile, să zicem, directe ale răspîndirii cărții. Bineînțeles, aceasta este sarcina de bază, principală, a bibliotecilor. Este necesar însă ca peste tot să pătrundă înțelegerea despre utilitatea și necesitatea catalogului sistematic, deoarece întocmirea unui bun catalog sistematic este o parte integrantă a acestei sarcini principale; acest catalog trebuie să devină unul dintre mijloacele principale pentru propagarea cărții, instrumentul cel mai important pe care biblioteca îl poate pune la îndemina tuturor aceluia care studiază sau care vor să se documenteze într-un anumit domeniu științific, politic, economic, filozofic, literar etc.

Uneori munca tehnică de bibliotecă este privită ca o muncă „de contabilitate” sau asemănătoare. Este adevărat că clasificarea

zecimală și organizarea catalogului sistematic fac parte din munca tehnică a bibliotecii; însă nu este „pur și simplu” o muncă tehnică. Pe bună dreptate N. K. Krupskaja a denumit clasificarea zecimală, catalogul sistematic și așezarea cărților în raft după conținut (adică după clasificare) *munca tehnico-ideologică a bibliotecii*, fiindcă aceste ramuri ale muncii de bibliotecă fac legătura directă între munca tehnică și cea ideologică a bibliotecii, sau — mai precis — pun în mod nemijlocit tehnica de bibliotecă în serviciul scopurilor ideologice. Departele de acordare acestor munci înalta apreciere pe care a acordat-o Krupskaja, în unele biblioteci ele sînt neglijate mai mult decît munca tehnică „pur și simplu”, cum ar fi, de pildă, inventarul, evidența etc.

Dacă înțelegem utilitatea și necesitatea întocmirii unui bun catalog sistematic, să vedem ce-i de făcut în acest scop.

1. Un lucru poate fi făcut imediat și nu cere niciun efort: anume, abandonarea clasificărilor din caseta tipografică a cărților. Este de nelăsat să vedem în aceste casete clasificări de cele mai multe ori greșite și uneori chiar ridicole. Iată doar cîteva exemple, luate la întîmplare: romanul S.M.T. al scriitorului bulgar Andrei Guli-Aschi este clasificat la $8D = R$ în loc de $886.7-31 = R$; *Eneida* lui Virgiliu la $8A-1 = R$ în loc de $871-1 = R$; romanul *Floarea vieții* al lui Aurel Mihale la $8R$ în loc de $8R-31$, cartea lui I. Ehrenburg *Oamenii vor să trăiască*, o culegere de eseuri și cuvîntări pe tema luptei pentru pace la $8S,19-22 = R$ în loc de $327,4,8S-4 = R$ și $8S-5 = R$. Unii bibliotecari copiază clasificările greșite, ceea ce contribuie la dezorganizarea catalogului.

2. Fișele divizionare editate acum cîțiva ani s-au dovedit foarte folositoare, ele constituind un element de ordine în catalog. Prin uzarea acestor fișe, prin apariția unei ediții noi a clasificării zecimale și prin dezvoltarea bibliotecilor, se impune ca noua ediție a fișelor divizionare să fie trimisă tuturor bibliotecilor, iar acestea să înlocuiască din catalog vechile fișe divizionare.

3. a) Fișele tipărite ale cărților indeplinesc numai în mod parțial scopul pentru care au fost editate. Ele ajung uneori la destinație cu mari întîrzieri, după ce cartea

a intrat în bibliotecă. Consecința: bibliotecarul a făcut clasificări și fișe cînd a primit cartea și trebuie să le schimbe la primirea fișelor tipărite, ceea ce constituie o pierdere de timp și de materiale. Prin căutarea mijloacelor de a întocmi, tipări și difuza fișele cît mai repede, fișa poate să ajungă în toate bibliotecile fără excepție, cu mult înaintea cărții.

b) Se tipărește o singură fișă pentru catalogul sistematic și atunci cînd există mai multe clasificări, bibliotecarul este nevoit să întocmească singur celelalte fișe. Tipărindu-se însă un număr de fișe corespunzător cu clasificările cuprinse în ele, munca în plus la tipărire ar fi compensată prin munca în minus la bibliotecă.

c) Clasificările nu sînt întotdeauna corespunzătoare. Se impune o atenție mai mare și un control mult mai strict, mai ales la clasificarea cărților din domeniile social-politic și ideologic. Dăm cîteva exemple de lucrări clasificate incomplet: lucrarea lui I. Rădulescu și M. Dulea *Structura economică și de clasă a R. P. Romîne* este clasificată pe fișa tipărită la 33(R)—02 1M331, 1M332,1 și 1M324. Prima clasificare 33(R)—02 este corectă, celelalte trei au contingente cu subiectul tratat, dar nu sînt necesare. Lipsește însă clasificarea care exprimă precis subiectul tratat și anume 321.9(R); lucrarea lui S. L. Rubinstein *Existență și conștiință. Despre locul psihicului în conexiunea universală a fenomenelor lumii materiale* este clasificată pe fișa tipărită la 1M321, 1M324 pentru bibliotecă de masă și la 159.9 pentru bibliotecă științifică. Primele două clasificări, deși se referă oarecum la subiect nu sînt însă necesare, deoarece clasificarea 1M233, care lipsește însă, exprimă subiectul precis al cărții. Clasificarea la 15 ar fi necesară și pentru bibliotecile de masă; lucrarea lui Simion Puni *Formarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii din R.P.R.* este clasificată la 1M326 pentru bibliotecă de masă, la 33(R)—02 pentru bibliotecă științifică. Clasificarea precisă pentru ideologia socialistă este 1M335, pentru conștiința de clasă a proletariatului 17C. Ambele lipsesc, pe cînd 1M326 nu este necesară.

d) La întocmirea fișelor și precizarea clasificărilor trebuie să se țină seamă mai ales de nevoile bibliotecilor de masă și să se folosească exclusiv *Clasificarea zecimală pentru bibliotecă, servicii de documentare și fișiere individuale de studiu*. Buc., E.S.I.P., 1959, deoarece clasificările după alte ediții sau cele de la Bruxelles pot să inducă în eroare, mai ales în domeniile so-

cial-politic și ideologic. Cele cîteva biblioteci științifice au clasificatori calificați care clasifică ținînd seama de specificul bibliotecii respective.

e) Fără mult efort și fără nici o întîrziere a termenului de sosire a cărților în bibliotecă, se pot întocmi, în colaborare cu editurile, fișe cu adnotări. Fișele adnotate ar fi de mare folos.

4) Pentru clasificarea lucrărilor lui Marx, Engels și Lenin, bibliotecarii pot să caute clasificarea cărților, clasicilor marxism-leninismului în anuare și în buletine, dar asta cere mult timp și de cele mai multe ori nu se face. Singura soluție într-adevăr practică ar fi întocmirea unei liste complete a cărților, întemeietorilor marxism-leninismului, cu clasificările respective și care să cuprindă acolo unde este necesar pentru înțelegerea clasificărilor indicații scurte despre conținut. Dacă Biblioteca Centrală de Stat ar urgenta elaborarea și tipărirea catalogului tip, această problemă s-ar putea rezolva.

5) Bibliotecile au greutatea considerabile și la clasificarea altor cărți, mai ales social-politice și ideologice. Ar fi necesar ca la București să existe un centru — și considerăm că acesta trebuie să fie Biblioteca Centrală de Stat — care să răspundă prompt la întrebările bibliotecilor referitoare la clasificare.

La rîndul lor bibliotecile regionale ar trebui să sprijine toate categoriile de bibliotecă de masă printr-un control și ajutor permanent din partea celor mai experimentați clasificatori.

★

Să ne oprim puțin asupra unor greșeli mai frecvente existente în catalogul sistematic al bibliotecilor.

Unele biblioteci raionale întocmesc pentru fiecare carte o singură fișă în catalogul sistematic, chiar dacă sînt tratate mai multe probleme. Această practică trebuie neapărat combătută, mai ales atunci cînd este vorba de lucrările clasicilor marxism-leninismului și de rezoluțiile și hotărîrile partidului. Aplicînd principiul greșit al clasificărilor „unice“, lucrările lui Marx, Engels și Lenin se vor găsi numai la diferitele rubrici ale lui 3C1 și 3C2, însă degeaba vom căuta *Capitalul* lui Marx sau *Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului* al lui Lenin la diferite rubrici ale economiei politice, adică la 330.12(1) respectiv 330.17(1). Hotărîrile plenarelor C.C. al P.M.R. cu privire la problemele agriculturii se vor găsi într-un asemenea catalog numai la pro-

blemele partidului, la 3CP(R)—2, nu însă și la problema agrară în R.P.R., adică la 333(R)(II). Ce sprijin acordă un catalog astfel întocmit aceluia care vrea să se documenteze în economia politică sau în problema agrară? Niciunul, evident!

Greșit înțeleasă este și grupa 3C5 care prin conținutul ei trebuie rezervată exclusiv operelor complete și operelor alese ale conducătorilor partidelor comuniste și muncitorești sau volumelor care cuprind culegeri din scrierile lor și au un cuprins variat. Fiecare lucrare separată trebuie să fie clasificată numai la problema tratată. La 3C5 am găsit, de pildă, cu o singură clasificare, cartea lui Maurice Thorez *Un fiu al poporului*. Această carte este o autobiografie și trebuia clasificată la 3CP (44)—1 Thorez, M. și la 92 Thorez, M. nu la 3C5. La 3C5 găsim în unele biblioteci și lucrări ale unor oameni politici progresiști, care însă n-au avut și nici nu au legătură cu partidele comuniste. Este bineînțeles greșit. Trebuie precizat că prin noțiunea *Partide comuniste și muncitorești* înțelegem exclusiv partidele marxist-leniniste, ceea ce se aplică și la 3CP.

Unele biblioteci folosesc clasificarea 82/89, respectiv 8A, după vechea ediție a manualului, nu numai pentru raft, ci și pentru catalog. Nu este admisibil. Fiecare carte literară existentă în bibliotecile regionale și raionale trebuie clasificată la literatura din care face parte. Numai la așezarea în raft, toate literaturile, în afară de cea română și sovietică, pot fi contopite la 82/89. Însă la bibliotecile regionale chiar și pentru raft este recomandabil să fie așezată separat literatura engleză, germană, franceză etc. În regiunile sau raioanele unde locuiesc un număr mare de locuitori din minoritățile naționale maghiară sau germană, bibliotecile regionale și raionale trebuie să așeze separat în raft 8M și 83. (A se vedea notele de la pag. 22 a *Tabelii prescurtate*).

De multe ori se clasifică greșit și literaturile minorităților naționale din R.P.R. Clasificarea corectă a cărților scriitorilor maghiari din R.P.R. este 8M(R), a scriitorilor germani din R.P.R. 83(R). Abătându-ne de la regulile obișnuite, vom așeza atât în catalogul sistematic cit și în raft 8M(R) și 83(R) imediat după 8R.

La indicii auxiliari de loc (geografice) întâlnim unele greșeli. Semnul (D...) se aplică corect numai la clasa 3, și numai la țările sistemului socialist mondial, ceea ce este o noțiune foarte precisă. Nu se aplică pentru țările neangajate (neutre). De exemplu, rubrica 33(.) situația economică va arăta astfel:

33(∞) Situația economică pe tot globul pământesc.

33(D) Situația economică a totalității țărilor care fac parte din sistemul mondial socialist

33(S) Situația economică a U.R.S.S.

33(R) Situația economică a R.P.R.

Urmează situația economică a altor țări, care fac parte din sistemul socialist, adică

33(D430) Situația economică a R. D. Germane, **pină la**

33(D597) Situația economică a R. D. Vietnam

Urmează:

33(B) Situația economică a totalității țărilor capitaliste, coloniale, semi-coloniale etc.

Pe urmă se înșiră situația economică a fiecărei țări capitaliste, recent eliberate etc., indiferent dacă țara respectivă face parte dintr-un bloc militar sau dacă este neangajată (neutră) de exemplu:

33(42) Situația economică a Angliei

33(54) Situația economică a Indiei

33(667) Situația economică a Ghanei

33(78) Situația economică a Statelor Unite ale Americii

33(91) Situația economică a Indoneziei etc.

Unele confuzii se ivesc la clasificarea literaturii pentru copii și tineret. Literatura pentru tineret nu trebuie să aibe nici o tratare separată, ci se clasifică după regulile obișnuite valabile la literatura pentru adulți. Altfel este însă cu literatura pentru copii. Ea posedă un catalog separat și se așază separat în raft. Înaintea indicelui de clasificare se pune t. De exemplu *Basme pentru copii* se clasifică la t8—34. Indicația din care literatură face parte nu este necesară. Indicele 8—93 se folosește exclusiv pentru cărți teoretice sau de istorie literară după indicația dată la acest indice în pag. 72 din *Clasificarea zecimală...*

Unele biblioteci s-au obișnuit să clasifice diferite cărți literare suplimentar la subiectul tratat în carte. De exemplu au clasificat romanul *Răscoala* al lui L. Rebreanu nu numai la 8R—31, ci și la 9(R)331(0:8—31), adică roman despre istoria răscoalei țărănești din 1907. Pentru romanul lui V. Em. Galan *Bărăgan*, au pus în afară de clasificarea principală 8R—31 și cea suplimentară 333(R) (0:8—31), adică roman despre problema agrară în R.P.R. Desigur această metodă este foarte bună și trebuie încurajată, fiindcă contribuie la folosirea literaturii beletristice pentru educația politico-ideologică. Nu este însă recomandabil ca fișele

suplimentare să fie așezate în catalogul sistematic principal, fiindcă poate să creeze unele confuzii dacă alături de cărți științifice găsim și cărți literare. Este preferabil să fie așezate într-o cutie separată pentru cărți literare clasificate la subiectul tratat. Ar fi de asemenea bine ca pe fișa respectivă să se pună cu creionul un semn distinctiv, de exemplu X sau Δ sau altul, pentru a atrage atenția că această fișă se va așeza în cutie separată.

Există biblioteci regionale, care posedând multe cărți tehnice, au avut inițiativa bună de a recurge la clasificări mai amănunțite decât cele prevăzute în *Clasificarea zecimală...* 1959. Ele folosesc în acest scop ediții mai complete. Catalogul devine însă confuz la clasa 6 dacă unele cărți sînt clasificate după *Clasificarea zecimală...*

1959, iar altele mai amănunțit, după ediții mai complete. Este absolut necesar să existe un criteriu unic. Pentru rubricile unde clasificarea se face mai amănunțit, este necesar ca și fișele cărților clasificate anterior, să fie completate, pentru a stabili unitatea în catalog.

În momentul actual multe biblioteci regionale au clasificatori care au ajuns la un bun nivel tehnic, dar întîmpină multe greutăți pentru că au moștenit un catalog incorect și care trebuie reorganizat. În bibliotecile raionale există bibliotecari tineri care și-au însușit tehnica clasificării și deși n-au suficientă experiență dau dovadă de mult interes și bunăvoință. Depunînd mai multă stăruință vom ajunge să avem cataloage sistematice bune, care să constituie un instrument important în munca cu cartea.

Contribuții pentru o nouă disciplină:

PSIHO-PEDAGOGIA LECTURII

Lectura exercită o puternică înmînire asupra cititorilor. Influența cărții este cu atât mai mare, cu cît numărul publicațiilor în circulație crește și cu cît se creează condiții mai favorabile pentru ca acestea să poată ajunge în mîinile cititorilor.

În anii regimului nostru democrat-popular s-au înregistrat succese însemnate în această privință. Politica editorială a devenit o problemă de stat; în mod planificat se editează, în tiraje însemnate, cărți din toate domeniile tematice, iar prin rețeaua de biblioteci milioane de cititori din rîndurile oamenilor muncii, de la orașe și sate, ajung cu ușurință să le citească.

Au fost puse la dispoziția cititorilor operele clasicilor marxism-leninismului, lucrări științifice din toate domeniile de cercetare, precum și cele mai valoroase scrieri ale literaturii realismului socialist și ale clasicii literaturii romine și universale. Astfel s-au deschis larg porțile culturii pentru toți oamenii muncii, indiferent de pregătirea și specializarea lor profesională. Bibliotecile din țara noastră au devenit puternice centre de educare marxist-leninistă, de largă răspîndire a științei și culturii.

În etapa pe care o parcurgem astăzi se ridică însă, noi probleme în legătură cu acțiunea de culturalizare prin intermediul cărții. Este vorba, în primul rînd, de valorificarea lecturii, adică de îndrumarea știin-

țifică a cititorilor pentru ca aceștia să poată obține maximum de foloase de pe urma cărților citite.

De cînd s-a descoperit tiparul și pînă astăzi, au apărut multe cărți. O viață de om nu ajunge nici pentru citirea unei mici părți din numărul lor imens. Iată de ce, cititorul începător nu poate fi lăsat fără îndrumare la alegerea cărților, ci trebuie ajutat să citească numai pe cele mai bune, pe cele mai nimerite gustului și preocupărilor lui, pe cele mai indicate în vederea formării concepției sale științifice despre viață și a educării lui comuniste.

Pentru aceasta, bibliotecarul trebuie să îndeplinească două condiții fundamentale: să-și cunoască bine cărțile și tot atît de bine cititorii.

Cunoașterea cărților din fondul bibliotecii este neapărat necesară deoarece numai astfel se pot selecționa cele mai bune lucrări și se pot procura altele care lipsesc. Cunoașterea științifică a fondului de publicații se obține, atît direct, prin lectura personală a bibliotecarului, cit și indirect, prin consultarea materialelor bibliografice de recomandare.

Cunoașterea cititorului, însă, este o problemă mai dificilă și aici nu poate interveni decît acțiunea directă a bibliotecarului, ajutat de cunoștințele sale din domeniul psihologiei și pedagogiei.

La cursurile și la școlile de bibliotecari se predau noțiuni generale de psihologie și pedagogie care dau primele informații în această direcție. Dar cunoașterea psihologiei cititorului și îndrumarea științifică a lecturii acestuia, sînt — după părerea noastră — ramuri speciale ale psihologiei și pedagogiei generale, care se cer studiate aparte.

Așa cum pentru procesul de instruire și educare a elevilor a fost creată ramura specială a psihologiei-pedagogice, așa cum pentru diferitele domenii de creație a fost constituită ramura de psihologie a artei, așa cum s-au mai creat numeroase alte ramuri, este necesar, credem, să se desprindă de teoria generală a psihologiei și pedagogiei și să se constituie o disciplină specială, pe care noi am numi-o PSIHO-PEDAGOGIA LECTURII.

Obiectul acestei noi ramuri de cercetare științifică ar fi pe de o parte, *studierea psihologiei cititorului și a influenței pe care o exercită lectura asupra diferitelor activități psihice ale acestuia, iar pe de altă parte experimentarea și generalizarea celor mai bune metode de îndrumare a lecturii pe baza cunoașterii psihologice a cititorului.*

Procesul lecturii se bazează pe o intensă activitate psihică. Pentru ca un cititor să poată parcurge și înțelege un text, colaborează complexe acțiuni fiziologice și psihologice. Din cercetările întreprinse s-a constatat, de exemplu, că deprinderea defectuoasă a lecturii de către un copil, în primii ani de școală, constituie o piedică serioasă în dezvoltarea sa culturală ulterioară. Acest cititor va întâmpina mereu dificultăți de deprinderii vizuale a textului și integrării cuvintelor în frază. De aceea și ca adult, lectura va fi pentru el o activitate greoaie, obositoare și prin aceasta puțin atractivă. El va obosi curînd și va abandona lectura, oricît de mult l-ar interesa problemele cuprinse în diferitele publicații. Desigur că asemenea dificultăți pot fi remediate printr-o reeducare a lecturii, dar pentru a le îndepărta trebuie mai întîi să le descoperi. Or, tocmai la aceasta ar folosi cunoașterea psihologică a cititorului.

Un alt exemplu ni-l oferă tot cititorii copii. Pentru ei cartea este una din căile cele mai importante de cunoaștere a realității. Prin lectură, ei își îmbogățesc numărul de cunoștințe, își largesc orizontul preocupărilor, își măresc experiența de viață. Dar activitatea psihică a copiilor cunoaște o anumită evoluție; la fiecare etapă de dezvoltare sînt alte condiții ale acestei activități. Puterea de concentrare a atenției, redusă și inegală la început, crește în intensitate o dată cu

vîrsta; gîndirea, la copiii mai mici, are un caracter concret-intuitiv și numai de la o anumită vîrstă apare posibilitatea generalizării și abstractizării; imaginația este la început involuntară și reproductivă și numai cu timpul apar elemente ale imaginației creatoare și voluntare. Emotivitatea copiilor este mult mai vie decît a adulților, în schimb dezvoltarea sentimentelor apare ca un fenomen legat de disciplinarea emoțiilor și formarea deprinderilor de viață.

Îndrumarea lecturii copiilor, fără a ține seamă de aceste trepte evolutive ale activității psihice, este greu de conceput. Selecționarea operelor literare și a celorlalte scrieri pentru copii precum și valorificarea lecturii acestora, trebuie făcută pe baza unei cunoașterii științifice privind lectura copiilor.

Adolescența, etapa de trecere de la copilărie la maturitate, este și ea obiectul unor importante studii și cercetări psihologice. Pe baza lor s-a putut forma o imagine destul de clară a profilului psihologic al adolescentului și s-au analizat factorii care contribuie, în acești ani, la formarea caracterului omului, a viitoarei sale personalități.

Studiile speciale trebuie întreprinse însă și cu privire la influența lecturii în perioada adolescenței. Se știe pe baza unor observații și studii că, în general, adolescenții sînt cititori pasionați și că lectura exercită asupra lor o influență considerabilă. Dar obiectivele viitoarelor cercetări trebuie să urmărească în ce condiții cărțile pot contribui la dezvoltarea multilaterală a personalității. La formarea concepției comuniste despre lume; în ce condiții lectura îl poate ajuta pe adolescent să prindă încredere în forțele lui, să iubească munca și pe oamenii muncii, să se pasioneze pentru activitatea creatoare, să-și aleagă calea viitoarelor sale preocupări, să-și formeze și să-și întărească convingerile morale ș.a.m.d. Cunoșcînd trăsăturile psihologice specifice adolescenței, bibliotecarul va înțelege în ce măsură poate contribui, în această perioadă, la formarea culturală de mai tirziu. În raport cu rezultatele cercetărilor psihologice și cu cerințele educației comuniste a tînetului, bibliotecarul va reuși să recomande adolescenților cele mai valoroase lucrări din literatura națională și universală, opere de bază în formarea omului cult de mîine.

Cu o egală atenție, cercetările viitoare trebuie să se oprească și asupra cititorului adult. Față de adulți bibliotecarul își păstrează într-o oarecare măsură rolul de îndrumător al lecturii, dar metodele ar trebui schimbate structural, față de cele folosite cu micii cititori. Atragerea spre o lectură sistematică și variată a oamenilor muncii, cere

din partea bibliotecarilor multiple și speciale cunoștințe psihologice. Din cercetările ce vor fi întreprinse vor trebui să apară noi metode cu ajutorul cărora să se formeze și să se dezvolte la cititorii adulți asemenea deprinderi, încât — pentru ei — lectura să devină o necesitate vitală. Cercetările vor trebui să țină seama de faptul că cititorul adult are câștigată o experiență de viață, că trăsăturile lui de caracter sînt formate, că pregătirea și preocupările sale profesionale sînt bine conturate. Obiectivul cercetărilor viitoare va trebui să fie găsirea unor noi metode de îndrumare a lecturii, pentru ca cititorii adulți — cu ajutorul cărții — să-și poată ridica continuu nivelul de pregătire profesională, să-și consolideze trăsăturile morale, să-și dezvolte fără încetare dragostea pentru muncă, știință și artă, să fie permanent stimulați pentru activitatea productivă și creatoare.

Numai prin studii și cercetări speciale se vor putea găsi metode corespunzătoare marii varietăți a categoriilor de cititori adulți, pregătirii lor atît de deosebite din punct de vedere cultural și profesional, multiplelor lor preferințe și preocupări. Fără asemenea metode nu este posibilă o îndrumare științifică a lecturii. Dovada ne-o face experiența unor bibliotecari care s-au folosit în munca cu cititorii adulți de metode empirice. Astfel, s-a crezut de către aceștia că un adult începător în deprinderea lecturii poate fi asemănat cu un copil care învață să citească. Plecînd de la o asemenea judecată, eroare, ei au recomandat oamenilor în vîrstă care veneau pentru prima dată în bibliotecă, numai povestiri și basme pentru copii. Ca urmare a acestei unilaterale îndrumări a lecturii, unii cititori s-au simțit de la o vreme plictisiți și chiar jigniți. Ei au pierdut încrederea în recomandările bibliotecarului și s-au îndepărtat de bibliotecă.

Dacă, ținînd seama de vîrsta și de experiența de viață a acestor cititori, bibliotecarii le-ar fi recomandat pe de o parte schițe, nuvele și chiar romane nu prea voluminoase, dar deosebit de atractive prin problemele pe care le conțin și prin formelor artistice deosebită și lucrări tehnice și agrotehnice din care să primească răspuns la multiplele probleme ridicate de viața practică, de munca în uzinele socialiste sau în gospodăriile agricole colective, cititorii ar fi prins mereu mai multă dragoste și mai mult interes pentru lectură și ar fi arătat o mai mare încredere în îndrumările bibliotecarului.

Deprinderea cititorului adult cu o lectură sistematică înseamnă, totodată și solici-

rea din partea lui a unor activități psihice, nefolosite pînă atunci cu o asemenea intensitate. Astfel, lectura cere simultan: o atenție stabilă și concentrată, o imaginație reproductivă și creatoare, un raționament logic, o participare afectivă, o luare de atitudine critică și o valorificare științifică și estetică. Această concentrată activitate psihică nu se poate desfășura normal decît după o perioadă de ucenicie. Găsirea celor mai indicate metode de formare a lecturii sistematice la cititorii adulți, trebuie să fie de asemenea și una din preocupările de bază ale psiho-pedagogiei lecturii.

Cunoscînd și aplicînd aceste metode, bibliotecarul va reuși să se ocupe în mod diferențiat de fiecare din categoriile de cititori adulți, orientîndu-se astfel lectura încît să obțină o perfecționare continuă a deprinderilor sus amintite.

În concluzie, trebuie să subliniem că obiectivul principal al psiho-pedagogiei lecturii este cunoașterea cititorului în vederea educării lui comuniste prin intermediul lecturii. Deci nu cercetarea psihologică în sine interesează ci rezultatele ei care trebuie să contribuie la îmbunătățirea metodelor educative folosite de pedagogi și bibliotecari.

O contribuție însemnată va trebui să aducă psiho-pedagogia lecturii la educarea estetică a tineretului, la formarea ideilor, sentimentelor și conduitei oamenilor în lumina idealului comunist, educarea sentimentelor și dezvoltarea concepției comuniste despre lume în rîndurile maselor largi de oameni.

După cum am văzut, psiho-pedagogia lecturii este chemată să răspundă unor probleme multiple, de mare actualitate și importanță. Răspunsul nu va putea fi dat decît în urma unor ample cercetări științifice. Deși o ramură specială, psiho-pedagogia lecturii rămîne o disciplină și un domeniu de cercetare a științei psihologice și pedagogice. Deci cei indicați de a întreprinde cercetări de felul celor mai sus amintite, sînt în primul rînd psihologii și pedagogii. Ca rezultat al cercetărilor se va ajunge la stabilirea unor principii generale și la elaborarea unor metodici care vor pune bazele teoretice și practice ale noii discipline.

Fără îndoială că în cercetările lor, psihologii și pedagogii vor trebui să ceară și sprijinul bibliotecarilor. Dar colaborarea va trebui să se concentreze mai ales asupra problemelor pedagogice referitoare la metodica îndrumării lecturii și a valorificării ei în vederea educării comuniste a maselor de cititori.

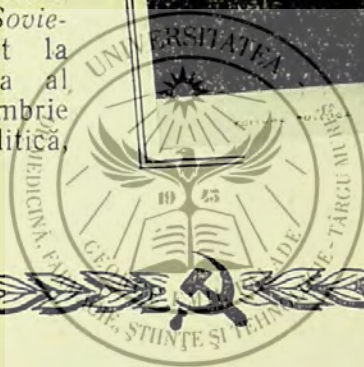
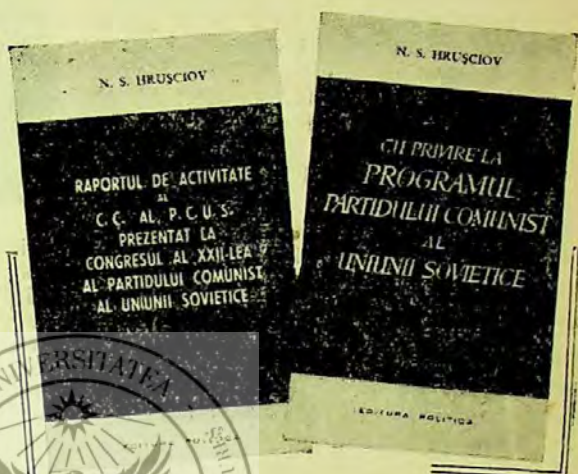
ILIE STANCIU

VĂ RECOMANDĂM

HRUȘCIOV, N. S. *Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. prezentat la Congresul al XXII-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice* — 17 octombrie 1961. Buc., Editura politică, 1961. 176 p.

HRUȘCIOV, N. S. *Cu privire la Programul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Raport prezentat la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S.* — 18 octombrie 1961. Buc., Editura politică, 1961. 176 p.

○ carte despre mărețele noastre înfăptuiri pe drumul socialismului
„Anuarul statistic al R.P.R. — 1961”

Parcurend filă cu filă *Anuarul Statistic al R.P.R. 1961*, editat de Direcția Centrală de Statistică, cititorul este surprins de șirul nesfârșit al cifrelor și al graficelor. Toate acestea au o semnificație deosebită și de aceea ele sînt urmărite cu atenție. Prin graiul lor lapidar, cifrele vorbesc despre mărețele realizări ale poporului nostru care, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Român, a creat bazele economice ale socialismului.

În anii regimului democrat-popular s-au creat noi ramuri industriale, au fost construite sute de noi întreprinderi, au apărut noi orașe pe harta patriei. Cu cită bucurie ia cunoștință cititorul acestor cifre că

ritmul mediu anual de creștere a producției globale a industriei noastre între anii 1951—1960 a fost de 13 procente! Acești ani de avînt impetuos al industriei noastre socialiste au făcut ca față de anul 1938 producția de energie electrică să crească de 11 ori, cea a industriei constructoare de mașini de 10 ori și cea a industriei chimice de 11 ori.

Dacă în anul 1938 se produceau în țara noastră numai 284.000 tone de oțel, în 1960 s-a ajuns la o producție de 1.806.000 tone.

Transformări deosebite s-au produs în acești ani și în agricultură. Ca urmare a

aplicării în mod creator a planului cooperatist al lui Lenin, a puternicului ajutor material și tehnic acordat de stat și a vastei munci politice și organizatorice desfășurate de partid în rindurile țărânimii, aceasta a pășit cu încredere pe drumul belșugului și al bunăstării.

Dezvoltarea multilaterală a industriei și agriculturii, înfăptuirea revoluției culturale au deschis posibilități imense de creștere continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc. Volumul total al pensiilor acordate de stat în 1960 a fost de 5,7 ori mai mare decât în 1950. Un avânt nemaiîntilnit a luat în ultimii ani construcția de locuințe. Din paginile *Anuarului Statistic* aflăm că între 1951—1960 au fost construite 851.709 locuințe.

An de an cresc cheltuielile statului pentru asigurări sociale, pensii, burse acordate elevilor și studenților, cultură, artă, asistență medicală. Numai în anul trecut au fost la odihnă și tratament în stațiunile balneoclimaterice, în tabere și colonii de copii, un număr de 591.044 persoane.

Un capitol special este dedicat *Statisticii internaționale*. Aici cititorul află date cu privire la locul tot mai important pe care îl ocupă țara noastră în domeniul economic, pe arena internațională. Deosebit de interesante sînt în acest capitol cifrele referitoare la ponderea lagărului socialist în producția mondială a principalelor produse industriale: oțel, fontă, energie electrică, cărbune, ciment. Aceste cifre arată uriașul avânt al U.R.S.S. pe drumul comunismului, succesele remarcabile obținute de întreg lagărul socialist în întrecerea cu capitalismul.

Această bogăție de cifre pe care o prezintă *Anuarul Statistic al R.P.R. 1961* în cele peste 460 de pagini sintetizează energia creatoare a unui popor liber, mărețele sale înfăptuiri pe drumul socialismului. Muncind cu abnegație pentru înflorirea patriei, poporul nostru strîns unit în jurul Partidului Muncitoresc Român pășește ferm înainte pe drumul înfăptuirii sarcinilor trasate de către cel de-al III-lea Congres al P.M.R., pe drumul desăvîrșirii construirii socialismului.

Este bine ca această lucrare să se găsească în fiecare bibliotecă din întreprinderi și instituții și să fie pusă la îndemîna tuturor acclora care doresc să se informeze asupra mărețelor realizări ale regimului nostru democrat-popular.

Marea de aur, culegere de reportaje. Buc., Editura pentru literatură, 1961. 324 p.

Marea de aur, volum colectiv de reportaje, se înscrie printre cărțile care înfățișează aspecte și probleme ale procesului de desăvîrșire a construcției socialiste la sate. Grupate după marile regiuni geografice ale țării, cele 30 de reportaje — semnate de scriitori români și ai minorităților naționale — aduc în

fața cititorilor crîmpeie de viață din lumea satului nou. Nu mai este vorba acum de înfățișarea înghetării gospodăriilor colective, de frămîntările începutului, de șovăielile unor mijlocași. Scriitorii descriu fapte și oameni din satul colectivizat, consemnează saltul uriaș făcut de poporul nostru, sub conducerea partidului, pe drumul luminos al socialismului.

Fie că merg în Bărăgan ori în Banat, în satele din Oltenia ori Maramureș, pe întinsul colectivizat al Dobrogei de aur, scriitorii demonstrează cu cifre și date concrete, revelatorii prin semnificația lor, marea superioritate a agriculturii socialiste față de mica proprietate individuală. Au rămas doar în amintire vremurile cînd țărăni robeau pe moșile boierești, aplecați peste coarțele plugului de lemn; cînd, din cauza foamei, se hrăneau cu lutul din vatră, cînd analfabetismul, bolile și sărăcia le măcinau existența. Socialismul a șters definitiv rămășițele rușinoase ale unui trecut nedrept, aducînd pe întreg cuprînsul țării, pînă în cele mai îndepărtate sate, progresul material și cultural, roadele vieții noi. Mijloace moderne de mecanizare sînt folosite astăzi în lucratul pămîntului. Mii de semănători aruncă în pămîntul negru boabele de grîu, din care va răsări falnica mare de aur. Școli pentru fiii țărănilor muncitori, cămine culturale, biblioteci, case de locuit din cărămidă străjuiesc astăzi ulițele satului electricat, care capătă astfel, pe zi ce trece, aspectul unei frumoase și încîntătoare așezări citadine.

În paginile volumului, cititorii întîlnesc imaginea vie, puternică a forței materiale și morale a țărânimii noastre colectiviste. Această imagine este cu atît mai impresionantă, cu cît scriitorii o redau în contrast cu viața de mizerie și de întuneric din trecut.

VADIM KOJEVNIKOV. *Vi-l prezint pe Baluev*. Buc., Editura pentru literatură, 1961, 264 p.

Romanul lui Vadim Kojevnikov *Vi-l prezint pe Baluev* este o carte deosebită de altele, o carte puternic ancorată în actualitate, o carte în care se văd mugurii comunismului în plină dezvoltare în Uniunea Sovietică.

Undeva în răsăritul european al U.R.S.S., pe malul unui riu mlăștinos se află unul din șantierele specializate în executarea de conducte pentru o mare magistrală de gaze naturale. Șeful șantierului este comunistul Baluev. Energic, bun apropiat de oameni, lui îi place să trăiască viața zbuciumată și plină de neprevăzut a constructorilor; are multă pricepere și putere de muncă. Este un exemplu de om sovietic, antrenat în opera de construire a comunismului, gata să-și pună toate cunoștințele, tot entuziasmul în slujba intereselor colectivelui, a muncii, a șantierului.

Dar Baluev nu este un caz izolat. Majoritatea lucrătorilor din colectivul său îi seamănă. Sudorul Marcenko depășește întotdeauna normele, deși lucrează în condiții oricât de grele, iar Spakovski — alt sudor — este un artist în meserie și un ino-

vator. Mecanicul Grișka Lupanin este un muncitor fruntaș și un pictor amator de talent. Victor Zaițev, secretarul organizației de Comsomol de pe șantier, realizează un adevărat act de eroism, trecând printr-o lungă porțiune de țevă un odgon metalic, tirindu-se prin conducta îngustă, întunecată și plină de apă și gheață. Fapta lui Zaițev este cu atât mai semnificativă cu cât există o soluție tehnică modernă pentru înfăptuirea ei, dar care necesita o întârziere. Și femeile care muncesc pe șantier sînt figuri luminoase, muncitoare pricepute, pline de optimism, de entuziasm, de dragoste pentru munca lor și pentru marea lor patrie.

Insuflețirea, dăruirea și eroismul care se desprind din paginile cărții, se datoresc și lui Baluev, care și-a educat muncitorii în acest spirit, fiind el însuși un exemplu de abnegație și entuziasm.

Totul în această carte este proaspăt, firesc și, în același timp, neobișnuit. Totul este străbătut de un cald patriotism care nu se afirmă în cuvinte mari ci în atitudinile și faptele. Deseori zilele de azi i se opune ziua de ieri și de alaltăieri, adică zilele războiului sau ale primelor cincinale, și atunci viața oamenilor sovietici, realizările lor capătă dimensiuni uriașe, palpabile — fie că e vorba de bunuri materiale sau de calități morale, sufletești. Acest „azi” este un prezent nu numai prin realitatea șantierului ci prin realitatea întregii țări a constructorilor comunismului, făcându-ne să-l întrezărim pe „mîine”.

RECTIFICARE

Dintr-o eroare de corectură, s-au strecurat unele greșeli la articolul *Termeni de catalogare*, apărut în numerele 8 și 9 ale revistei noastre.

În numărul 8, la pag. 44, coloana a 2-a, rîndul 15 de jos în sus, se va citi: *Descrierea complementară nominală*. Formă a descrierii complementare.

*

În numărul 9, la pag. 37, coloana a 2-a, rîndul 2 de sus în jos, se va citi: orientarea cititorului în catalog; trimitere compusă dintr-un scurt text explicativ.

La pag. 39, coloana a 2-a, rîndul 8 de sus în jos, se va citi: *Titlu de colecție sau de serie*. Titlu general al tuturor volumelor din componența unei colecții sau serii.

La pag. 40, coloana a 2-a, rîndul 11 de sus în jos, se va citi: titlu schimbat ori convențional [lucrările anonime, culegeri, publicații periodice etc.].

CALENDAR

14 IANUARIE 1902 — A apărut primul număr al ziarului România muncitoare. La începutul secolului XX elementele revoluționare din mișcarea muncitorească din România au militat pentru refacerea P.S.D.M.R. desființat prin trădarea „generoșilor” — și pentru crearea unor organizații sindicale capabile să apere drepturile muncitorilor la o viață mai bună. În această luptă un rol important a jucat ziarul *România muncitoare* apărut în 1902 într-o primă serie dar suspendat curînd de guvernul burghezo-moșieresc. [*Lupta pentru refacerea și dezvoltarea mișcării muncitorești între 1900 și 1907*. Buc., Editura politică, 1959. p. 12—16 (Institutul de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R.)].

15 IANUARIE 1850 — S-a născut MIHAIL EMINESCU unul dintre cei mai mari poeți romîni. [*Mihail Eminescu*. Buc., E.S.I.P., 1960. 16 p. (Ministerul Învățămîntului și Culturii. Direcția generală a așezămintelor culturale nr. 2)].

În 1622 s-a născut la Paris JEAN BAPTISTE POQUELIN cel ce va fi mai tirziu vestitul actor și autor de teatru — MOLIERE. Opera lui Molière este străbătută de un puternic caracter realist și popular. [*Molière*. Opere, 4 volume. Buc., E.S.P.L.A., 1955—1956. (Clasicii literaturii universale)].

17 IANUARIE 1847 — S-a născut NICOLAI EGOROVICI JUCOVSKI mare învâțat și om de știință rus. Lucrările sale în domeniul aerodinamicii și aviației, a hidraulicii și hidrodinamicii sînt deosebit de valoroase pentru știința aviației din întreaga lume. Lenin l-a numit pe Jucovski, părintele aviației ruse.

21 IANUARIE — SE IMPLINESC 38 ANI DE LA MOARTEA LUI V. I. LENIN,

GENIALUL CONDUCĂTOR AL PROLETARIATULUI MONDIAL.

24 IANUARIE 1859 — Poporul a înfăptuit actul istoric al Unirii celor două Țări Romîne. „Unirea e actul energetic al întregii națiuni romîne... Unirea, națiunea a făcut-o”, — scrie Mihail Kogălniceanu. [*Chivu, Stoica. 100 de ani de la Unirea Țărilor Romîne*. Cuvîntarea rostită la ședința jubiliară a Marii Adunări Naționale. 24 ianuarie 1959, Buc., Editura politică, 1959. 32 p.; *Bibliotecile aniversează centenarul unirii Țărilor Romîne*. Buc. Editat de B.C.S., 1959. 35 f. lito].

27 IANUARIE 1872 — Se implinesc 90 de ani de la nașterea pictorului OCTAV BĂNCILA. Imbrățișînd fățiș și curajos tendințele progresiste ale epocii sale, el aduce în pictura romînă imagini noi, teme neabordate pînă la el. Artist cetățean, el a demascat în tablouri de un zguduitor dramatism crimele regimului burghezo-moșieresc pentru înăbușirea răscoalei țărănilor din 1907. [*E. pure, Maria. Octav Băncilă*. Buc., E.S.P.L.A., 1956. 32 p. (Maeștrii artei romînești)].

30 IANUARIE — 110 ANI DE LA NAȘTEREA LUI ION LUCA CARAGIALE, (1652), unul din cei mai mari scriitori ai poporului nostru. Opera sa dezvăluie cu un neîntrecut talent toată putreziciunea regimului burghezo-moșieresc, cuprinzînd în același timp pagini de adîncă înțelegere pentru țăranul obișnuit sau pentru muncitorul exploatat. [*Caragiale, I. L. Opere*. 2 volume. Buc., E.S.P.L.A., 1959—1960; *I. L. Caragiale, critic necruțător al orînduirii burghezo-moșierești*. Buc., Editat de Ministerul Învățămîntului și Culturii. Direcția generală a așezămintelor culturale, 1961. 16 p.].

Abonamentele la revista CALAUZA BIBLIOTECARULUI pe anul 1962 se pot face la toate oficiile poștale din țară, prin factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi.

Se pot face și abonamente personale.

COSTUL UNUI ABONAMENT :

pe 3 luni : 6 lei — pe 6 luni : 12 lei — pe un an : 24 lei.

EXEMPLARUL 2 LEI